ЖІНОЧИЙ СВІТ

EKo.

WOMAN'S WORLD

Ч. 1 СІЧЕНЬ 1960

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL, Post Office Department, Ottawa.

ЖІНОЧИЙ СВІТ

Рік XI Січень, 1960 Ч. 1

Видає Організація Українок Канади ім. Ольги Басарабової
Редаґує редакційна колеґія.
Всю кореспонденцію й передплати висилати на адресу:
"WOMAN'S WORLD"
Box 791 Winnipeg, Man., Canada
Ціна одного числа — 35 ц.
Річна передплата в Канаді, в ЗДА й інших країнах $3.50, піврічна $2.00. Річна передплата в Англії і Австралії 1½ ф. штерл., у Франції 900 франків.
Редакційна колеґія застерігає собі право скорочувати рукописи. Рукописів не звертаємо.

Друком "Нового Шляху",
184 Александер Ав., Вінніпеґ, Ман.

WOMAN'S WORLD

Vol. XI January, 1960 No. 1

Published by the Ukrainian Women's Organization of Canada
Edited by Editorial Committee.
Correspondence and subscriptions should be addressed to
"WOMAN'S WORLD"
Box 791 Winnipeg, Man., Canada
Single copy — 35 c.
Yearly subscription in Canada, U. S. A. and other countries — $3.50
Half year subscription — $2.00
Yearly subscription in Great Britain and Australia — £1½
in France — 900 francs.

Printed by the New Pathway,
184 Alexander Ave., Winnipeg, Man.

ЗМІСТ

Мар'яна З. Модрич: Ой, видить Бог 1
Центральна Управа ОУК: З Різдвом Святим і Новим Роком 1
Тетяна Душенко: Два спогади 2
Леся Храплива: Софійський Майдан 3
Ганна Черінь: Десятиліття 4
Наше десятиліття 4
Олена Залізняк: Зустріч з "Жіночим Світом" 5
Привіт від КУК 6
Василина Верґун-Модрицька: Перед новими завданнями 7
Привіт від "Нового Шляху" 8
С. Бубнюк: Пригадаймо 9
А. Вах: Першого року 11
Василина Верґун-Модрицька. Іменинникові 11
Олена Кисілевська: Розсипане намисто 12
Привіти від Української Наукової Ради Канади й УВАН 12
Анна Франко-Ключко: Згадка про минуле й потреба сучасности 13
Привіти від Осередку УКО, Редакції "Нашого Життя" і д-р Ніни Синявської 14
Євгенія Вербицька: Англійська сторінка в "Жіночому Світі" 15
Привіт Марусі Бек 17
Літературний Конкурс СФУЖО 17
Привітання співробітниць і співробітників 18
С. Парфанович: Ювілей небуденної людини 22
Ганна Черінь: Життя — це радість (рецензія) 24
Катерина Антонович: Ольга Войценко і її "Інший світ" 26

ДИТЯЧИЙ СВІТ
Нова радість стала 27
Леся Бризгун-Шанта: Різдво в дідуся Костя 28

ENGLISH SECTION
Myra Lazechko Haas: Have you heard the story? 29
Halia Hawryluk Charney: The story of Christmas Tree Tree in a Ukrainian Home 29
Lets review the Past Decade of the Woman's World 31
Grace E. Kaye-Kysilewska: Greetings for the Tenth Anniversary of the Woman's World 31

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ
Головна Управа УЗХ: З Різдвом Христовим 32
І. Б.: Делеґатки СЖУФО в гостях УЗХ і СУА 32

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНОК КАНАДИ
Розмова ЦУ ОУК із своїми Відділами 33
Від Редакції 33
Подяка 33
Жіноче свято в Вінніпеґу 33
Різдвяні, новорічні й ювілейні побажання 34

Обгортка Е. Козака

ПРЕДСТАВНИЦТВА "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

АНГЛІЯ:
Federation of Ukrainians in Great Britain
78, Kensington Park Road
London W. 11, England

ФРАНЦІЯ:
Mme Anna Pasternak
16, Rue de V Diamant
Paris 13,
France

АВСТРАЛІЯ:
Fokshan Library & Book Supply
1 Barwon St.
Glenroy, W. 9, Victoria
Australia

ЖІНОЧИЙ СВІТ

РІК XI СІЧЕНЬ, 1960 Ч. 1 (121)

МАР'ЯНА З. МОДРИЧ

ОЙ, ВИДИТЬ БОГ...

ГУДОК ОДГУВ... СКІНЧИЛАСЬ ПРАЦЯ...
В УХАХ ЩЕ ТІЛЬКИ МАШИНИ ШУМ
І, МОВ З КЛУБКА, ІЗ ТОГО ШУМУ
СПОМИН ПРЯДЕ НИТКУ ДУМ.

РІДНИЙ КРАЙ... СВЯТИЙ ВЕЧІР...
СВІЧКА... КУТЯ... ВОДА СВЯЧЕНА...
НА ПОКУТІ ДІД, ЯК СИМВОЛ РОДУ
І "БОГ ПРЕДВІЧНИЙ" КОЛЯДА.

НА ДВОРІ НІЧ ЗОРЯНА Й ТИХА,
У ДАЛИНІ ЗАДУМАВСЯ ОБРІЙ,
І Я ЧУЮ, ЩО КРАЙ МІЙ РІДНИЙ
ЩОДНЯ В ДУШІ МОЇЙ

ЖИВЕ В МЕНІ МИНУЛЕ І СУЧАСНЕ,
ЖИВУТЬ РІДНІ СЕЛА І РІДНІ МІСТА,
І Я ЗА СПОМИНОМ, ЯК ЗА ЗОРЕЮ,
ЙДУ В УКРАЇНУ ШУКАТИ ХРЕСТА.

КРІЗЬ ПРОСТОРИ МОРІВ ШИРОКИХ,
КРІЗЬ ЩІЛИНИ ЗАЛІЗНИХ ЗАСЛОН,
БРЕДУ СНІГАМИ І ЗАГЛЯДАЮ
ДО ХАТ НИЗЕНЬКИХ МАЛИХ ВІКОН.

ДИВЛЮСЬ — БАТЬКІВ НЕМАЄ,
БРАТІВ І СЕСТЕР — НЕМА ТАКОЖ,
У ТЕМНІЙ ХАТІ ВІТЕР СВИЩЕ,
А НА СТІНІ ПЛАЧЕ ХРИСТОС.

НЕМАЄ РІДНИХ, НА СТОЛІ ПУСТО,
СВІЧКИ НЕ ГОРЯТЬ У ХАТАХ,
ОЙ, ДІТИ, ОЙ, МУЖУ, ОЙ, ТАТУ,
ПЛАЧЕ УКРАЇНА В СТЕПАХ.

А ПОТІМ ГЛУХО НАЧЕ З ГРОБУ —
"ОЙ, ВИДИТЬ БОГ" ДЕСЬ ЛУНА
І Я ЧУЮ... КОЛЯДУЄ
ВСЯ НЕВІЛЬНА СТОРОНА.

"ОЙ, ВИДИТЬ БОГ" І Я СПІВАЮ,
СПІВАЮ КРІПКО, НА ПОВНИЙ ҐЛАС,
ХРИСТОС РОДИТЬСЯ В УКРАЇНІ
І В СВЯТ-ВЕЧІР ЄДНАЄ НАС.

В УХАХ ХОЧ ШУМ ФАБРИЧНИЙ,
ХОЧ ГУДОК ВРІЗАВСЬ, ЯК СВЕРЛО,
ТА СПОГАД НИТКУ МРІЙ СНУЄ ВСЕ
ПРО СВЯТ-ВЕЧІР, ПРО РІЗДВО.

"ОЙ, ВИДИТЬ БОГ" — СЕРЦЯ СПІВАЮТЬ,
"ОЙ, ВИДИТЬ ТВОРЕЦЬ" — СПІВАЮТЬ НЕБЕСА,
А НА АРХАНГЕЛА ГАВРИЇЛА ЧЕКАЄ
ПІДНЕВІЛЬНА УКРАЇНА ВСЯ.

З РІЗДВОМ СВЯТИМ І НОВИМ РОКОМ

вітаємо всіх Членок Організації Українок Канади, вітаємо Президію УНО Канади, Централі Братніх Організацій! Вітаємо все організоване українське суспільство вільного світу, зокрема могутнє

Христос Рождається

пересилаємо на Рідні Землі нашим Сестрам і Братам!

Центральна Управа
Організації Українок Канади

Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій

пересилаємо найкращий РІЗДВЯНИЙ привіт та дружні НОВОРІЧНІ побажання!

Центральна Управа
Організації Українок Канади

ТЕТЯНА ДУШЕНКО

ДВА СПОГАДИ

Білим мереживом сніг падає на землю. Маленькі сніжинки, що з них кожна має іншу зірчасту форму, сплітаються в одне пухке покривало й прикрашують цілий світ. Природа одягає свій чистий зимовий стрій, де виблискують діяманти від соняшних поцілунків, і оглядаються в сталево-синьому дзеркалі неба. Навіть далекі від природи споруди одягаються мимоволі в біле. Місто притрушене сніговією. Мороз закутав його своїми сильними обіймами, спутав самоходовий рух. Один вітер може спішитися, але він не хоче. Втомився й тихо спіралями несе лапаті сніжинки додолу.

Діти в школі. Надя закінчила свою щоденну, домашню роботу. Пора приготовитися до Різдвяних Свят. Витягає заховані шкатульки, повні скляних і таких, що не розбиваються прикрас; тут електричні свічки з проводами й обтулені м'якою ватою фігурки ясел. Самі ясла змайстрував її чоловік, разом із синами. Таких речей вони не мали, коли були малими. Спогади разом із сніжинками прилітають потихеньку...

Одні Різдвяні Свята особливо глибоко врізалися в пам'ять. Їхали в сусіднє село, в гостину до батькового товариша молодих літ. Великий кожух - бараниця майже зовсім закривав дрібні постаті близнят, що дбайливо закутані чекали в кованих санях. Коні теж нетерпеливилися. Пара білими клубками стояла в повітрі. Нарешті батьки впоралися з подарунками, теж посідали — і в дорогу! День випав чудовий. Щедре сонце виповнювало небо. Сани понеслися рівним шляхом, телеграфічні стовпи відзначували віддаль і дзвеніли, дзвеніли! Всьому світові передавали радісну вістку, що Христос, Спаситель наш, народився. Не стрічали нікого. А все ж таки там, де хуртовина накинула сніговий вал через дорогу, там добрі люди прокинули вже вузьку доріжку, можна переїхати цим тунелем і не треба об'їжджати полями. Далекі села заховані під поволокою снігу, так само ліси. Тільки злим привидом стоїть ліворуч румунська колонія, близько шляху, самі новозбудовані хати, без одного дерева поруч, не то садка. Це єдина дисгармонія, язва поставлена рукою окупанта.

Та й це минуло. Ще трохи, ще трохи! Весело лящить батіг фірмана в морозному повітрі. Щоки горять дітям від холоду й непосидючости. Ось кружляє яструб, тягне його до села, щоб ухопити якусь курку, чи може він полює на необережного зайця?

А тепер завертають у бічну дорогу, під вартою дерев, що всі в білих кожухах. Обережніше, це тобі не битий шлях! Вже видніють хрести церкви, що на горбочку. Напроти в засніженому садку простора хата священика. Несподіваним гостям раді, обійми, вигуки. Діти менш сміливі, бо не пригадують собі хто це. З ґанку заходять у кухню і там скидають теплий, верхній одяг і всі входять у світлицю. Між вікнами величезна ялинка. Аж в стелю опірається зірка, що на самому верху. Недарма ліс близько. І недарма у священика аж семеро хлопців, восьма донька, хрищениця батька, Аріядна. У спілці з братом Надя оглядала ялинку. Їхня на половину менша. А скільки тут чудес! Безліч ланцюжків, сплетених з блискучого, кольорового паперу, спадають униз. На гілячки навішені скляні кулі, трубки, дзвіночки. А скільки тут ласощів! Медяники, тістечка посипані цукром та меленими горіхами, позолочені шишки та й горіхи, жовті помаранчі та червоні яблука всміхаються поміж зеленими шпильками. А скільки ще й цукерків та марципанів, завинених у тонкі, барвисті папірці. Є й чоколядки, є й різнокольорові свічки, все, чого дитяче серце бажає. Дарунків не видно, зате молодші діти дому кличуть приїжджих у свої куточки, щоб показати їм, що приніс "Ангелик". Аріядна захоплена порцеляновою лялькою, що їй подарував Надійчин батько. Та не довго вона нею натішилася, бо попросили обіду. Пообідавши, батьки й старші хлопці-студенти посідали до карт, матері почали обмінюватися приписами торт, Аріядна знов розглядала нову ляльку, а всі інші діти, поділившись на дві партії, пішли санкуватися. Теплі панчохи, високі черевики, пухнаста беретка, вовняний шалик і рукавички виплетені мамою, як і плащик з кожушка бережуть Надю від холоду. Улаштували перегони. Діти щасливі кричать та сміються. Іноді аж дух запирало від скорого лету, такий цей терен відповідний для зимового спорту! Горби, горби і знов горби. На жаль, зимові дні короткі, треба додому їхати. Перед від'їздом уся громада заспівала коляду. "Нині Адаме, розвеселися". Голосів було досить, хоч не всі однаково гарні. Найсмішніший з усіх був Орест, що саме міняв голос і вже мав пару волосків під носом. Так давно, давно то було...

* * *

З тим самим Орестом, що так густо заростає, що мусить майже кожного дня голитися, Надя знаходиться в Америці. Троє в них діточок, а з його численної родини мало хто залишився в живих. Батьки померли, сестра залишилася вдовою на рідних землях, два брати на війні, два інші пропали в підпіллі, один брат заїхав теж сюди, а останній в протилежний бік, аж до далекої Австралії. В пам'яті яскраво задержалися дні від'їзду. То було під час Різдва. Перейшовши з деякими труднощами різні комісії, їх призначили з початком січня поїхати з переходового до портового табору біля Бремену. Прибувши туди, положен-

ня та устаткування цього табору зробило на них велике враження. Майже нові, муровані, розлогі будинки, між ними широкі вулиці. Болюче було тільки те, що розділювали родини, жінки з дітьми в одні бльоки, в інші чоловіки. Досі Надя не була віддалена від чоловіка ані одного дня, а тепер, з малими дітьми, то була справжня мука. Треба було успіти на три окремі кухні, щоб могти нагодувати дітей і самій наїстися. Після снідання було легше, бо Орест тоді мав можливість зайти до них і помогти, так що вона, Надя, могла наїстися. А були ті їдальні для старших наче в якомусь першоклясному готелі. Високі, просторі залі, прикрашені малюнками на стінах, блискучі новістю столи та стільці. І в цих прегарних залях українці, що мали виїздити, відсвяткували спільну, останню на землі рідної Европи, Святу Вечерю. Спеціяльний комітет займався приготуванням і ціла їхня родина, не мавши що робити, проходжувалася по таборі, вичікуючи назначену годину. Перед адміністративними будинками стояв машт, на якому що ранку піднімали, а ввечері спускали зірчастий американський прапор. Стали, щоб придивитися цій церемонії. Заграла військова оркестра могутній гимн і мужчини познімали шапки. Треба познайомитися з цим, скинути зі себе статус насилу вивезених осіб і перемінитися в іміґрантів, що добровільно виїжджають до країни свого вибору. Діти раді новому, почали махати руками і придивлятися воякам. Це не були такі барвисті однострої, як їх носили англійці, що вони їх так часто бачили, з червоними беретками та білими ґамашами. Ці вояки танули у вечірній мряці, тільки звуки їхнього гимну розходилися з розголосом на всі сторони. І це нарешті затихло. Відійшли. Почали вертатися й вони, розглядаючись даремно за першою зіркою; вологість з моря перемогла мороз, небо затягнулося хмарами. В цій мряці побачили біля таборової церковці, що служила всім, якісь вогні. То серби, що колись в таборах варили годинами капусняк з м'ясом і перцюгами, розпалили ватру. В бідонах від бензини, роздобутих ще й з рештками бензини, горіли вогні й вітали новонародженого Ісуса. Але їм треба спішитися на вечерю. Через скляні стіни їдальні видно прикрашену ялинку, вже освічену. Входять разом з іншими, розміщуються. Потім устають і в глибокій покорі та в святому зворушенні вислуховують молитву й благословлення священиків. На білих скатерками застелених столах стоїть традиційно: борщ, голубці, кутя, горіхи та солодощі. Поважно споживають Святу Вечерю, кожний зі своїми думками. Хоч у багатьох вони невеселі, проте переможно лунає коляда, ця радісна пісня, що "Бог Предвічний народився"!

Незадовго залунає і в їхній хаті коляда, що її співатимуть разом з ними їхні діти. То буде та сама радісна пісня як і всюди, де люди знають про Новонародженого Ісуса.

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

СОФІЙСЬКИЙ МАЙДАН

(У СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ)

По Софійському Майдані ходить спомин.
Шепче щось до ушка дітям, коли йдуть
[зі школи додому.
Мовчки щось говорить пам'ятник Богдана.
І дзвонять дзвони давно розбиті:
— Бам, бам, бам...
На глум ворогам, на глум катові злому —
Нечутно дітям розказує спомин:
— Було це зимою, у Києві та над Дніпром-
[рікою.
Прочитали на Софійському Майдані:
— Україна з мертвих знов повстане!
Дивувались всі:
— Воля?
— В о л я?
— Наша Рада, а не цар Микола?
— Наша мова, і книжка, і школа?
— Не буде вже тюрми, Сибіру ні охрани?
— Україна з мертвих знов повстане!
Що було віками — дальня мрія,
Що було поколінням мета, —
Проголошує дзвоном Софія:
— Бам, бам, баммммм...
Не панувати ворогам!
Виростає з попелищ Держава,
І котиться майданом від краю до краю:
— Слава!!!

* * *

На Софійському Майдані — сірий камінь.
Дрімає древня Софія у нестямі.
Марширують червоні колони.
Пам'ятник Богдана сумно голову клонить.
Пролітають літа лиховісні.
Завивають вітри північні.
Засипають сніговією колишні, славні Січні.
Залягає тиша, мовкнуть колишні слова.
На Софійському Майдані панує Москва.

* * *

На Софійському Майдані рожевіє ранок.
Зайнялась промінням булава Богдана.
Безлюдно, тихо.
Лиш пророчо мріє,
Мріє майбутнім давній храм Софії.
У повітрі знов бринять Універсали,
Що їх читатимуть, так, як колись читали:
— "Правда і воля від Сяну до Дону!"
І світ задрижить під ударами дзвону.
Ще мить... Вийдуть із домів у школу діти.
Привітає їх незнаний вітер.
І пеститиме невидана туга —
На київських горбах, у київських яругах...
Ще мить... На майдані майбутнє дзвенить.
Наливається в душу дитині.
Ще лиш хвилина! —
І прорветься, як весною ріки:
— Самостійна, Соборна — навіки!

ГАННА ЧЕРІНЬ

ДЕСЯТИЛІТТЯ

ПО РОКУ РІК НИЗАВСЬ В НАМИСТО —
І ВЖЕ ДЕСЯТОК ТИХ РОКІВ,
ЩО УКРАЇНСЬКИМ СЛОВОМ ЧИСТИМ
СПІВАЮТЬ, ГРАЮТЬ ІЗ РЯДКІВ.

В НИХ СЛАВНО ЗГАДУЮТЬ ГЕРОЇВ,
А НАДТО — ГЕРОЇНЬ-ОРЛИЦЬ. . .
ПИШАЮТЬСЯ КРАСОЮ СТРОЇВ,
ПРИВІТОМ ЯСНООКИХ ЛИЦЬ. .

ТУТ ВІДЗНАЧАЮТЬ КОЖНУ СПРАВУ,
ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ДОБРА.
ТУТ ВІДДАЮТЬ ПОШАНУ Й СЛАВУ
ГЕРОЯМ ШАБЛІ І ПЕРА.

ТУТ — ДІТЯМ ВІРШІ ПІД ЯЛИНКУ,
ПРО УКРАЇНУ ПРО ЯСНУ —
І КАЗОЧКУ, І СМІХОВИНКУ,
І КОЛИСАНОЧКУ ДО СНУ. .

ЗА СЛОВО ПРАВДИ ЗОЛОТЕ
ХВАЛА ЖУРНАЛОВІ Й ПРИВІТ
І ПОБАЖАННЯ МНОГИХ ЛІТ.
НЕХАЙ РОСТЕ,

НАЙБІЛЬШЕ Ж ТИМ ЖУРНАЛ НАШ ВАРТИЙ,
ЩО ЄДНІСТЬ В НІМ — ЦЕ ПЕВНА РІЧ —
БЕЗ ПОДІЛУ НА ДЕСЯТЬ ПАРТІЙ,
БЕЗ ПРОВІНЦІЙНИХ ПРОТИРІЧ.

ТО Ж НЕ ОДИН, НАПЕВНО, СКЕПТИК,
ЯК ЖІНКИ ПОБЛИЗУ НЕМА,
НА ТОРТ ПРОЧИТУЄ РЕЦЕПТИК
Й НОВИНИ МОДИ КРАДЬКОМА,

ТА ВСЕ ЛИСТАЄ СТОРІНКИ,
ШУКАЮЧИ ТАЄМНИЙ ЧАР,
ЯКИМ ОБ'ЄДНАНІ ЖІНКИ
БЕЗ СУПЕРЕЧОК І БЕЗ СВАР.

ТАК! НАША ЄДНІСТЬ — НАША СИЛА!
ПРИГЛЯНЬТЕСЯ, ЧОЛОВІКИ!
ТАК НАШІ МАТЕРІ НАС ВЧИЛИ,
ТО Й ВИ УЧІТЬСЯ — В НАС ТАКИ!

НЕХАЙ ЦВІТЕ
МІЦНИЙ,
ЯСНИЙ
"ЖІНОЧИЙ СВІТ"!

НАШЕ ДЕСЯТИЛІТТЯ

Пройшло 10 років часу, як відважились ми на спільне, творче діло, випустити у широкий світ — власний журнал!

Впродовж 10-ти років чергувались різні етапи для нашого журналу. Треба було зустрічати різні труднощі.

Однак спільним трудом, невтомністю редакційних сил, допомогою Відділів — журнал святкує сьогодні своє 10-тиріччя!

Без сумніву це зворушливий момент для нас усіх, членок Організації Українок Канади. Зворушливий, бо всі почуваємось власницями нашого журналу, доцінюємо його ролю та призначення, яке він виконує, турбуємось гадкою, як провести наш журнал по шляху другого десятиріччя, як зробити його багатшим, кращим, як розбудувати його фінансову базу, збільшити число передплатниць.

Дорогі Членки Організації Українок Канади! Вітаючи журнал "Жіночий Світ", присвятіть свою увагу всім проблемам дальшої розбудови журналу, з вірою, що він виправдає своє існування і буде для свідомого, організованого жіноцтва — трибуною живого слова для всіх завдань, які призначено виконати українським жінкам у вільному світі в ім'я великого ідеалу — волі — для зруйнованої наїздником нашої Батьківщини!

* * *

З нагоди 10-річчя "Жіночого Світу" висловлюємо сердечну подяку співробітницям (-кам) за співпрацю та членкам ОУК, читачкам і прихильницям за постійну підтримку журналу.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОУК

ПРЕЗИДІЯ І КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ КАНАДИ З НАГОДИ 10-ТИ РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ ЖУРНАЛУ "ЖІНОЧИЙ СВІТ" ПЕРЕСИЛАЮТЬ НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ ДАЛЬШИХ І ЩЕ КРАЩИХ УСПІХІВ У ПРАЦІ ЖУРНАЛУ ДЛЯ ПОСИЛЕННЯ ТА РОСТУ НАШОЇ БРАТНЬОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНОК КАНАДИ.

"ЖІНОЧИЙ СВІТ" ЄДИНИЙ ТОГО РОДУ ЖУРНАЛ У КАНАДІ ЗА ЧАС СВОГО 10-ТИ РІЧНОГО ІСНУВАННЯ ВИКОНУВАВ КОРИСНУ ПРАЦЮ СЕРЕД ЗАГАЛУ СВОЇХ ЧИТАЧІВ ТА В ЦЕЙ СПОСІБ ПРИЧИНИВСЯ ДО ПОШИРЕННЯ ПРАВИЛЬНОГО РОЗУМІННЯ ЦІЛЕЙ І ЗАВДАНЬ УКРАЇНСЬКОГО ЗОРГАНІЗОВАНОГО ЖІНОЦТВА.

ЗБЕРЕГТИ НАШУ СПІЛЬНОТУ НЕ ТІЛЬКИ ПІД ОГЛЯДОМ ФІЗИЧНИМ, АЛЕ Й НАЦІОНАЛЬНИМ ЯК МІЦНУ ЄДНІСТЬ НА ВИСОКОМУ КУЛЬТУРНОМУ РІВНІ, ЗДІБНУ ДО ЖИТТЯ І ЗМАГАНЬ ЗА КРАЩЕ МАЙБУТНЄ НАРОДУ — ЦЕ СПІЛЬНЕ НАС УСІХ ПОЧЕСНЕ ЗАВДАННЯ.

ХАЙ ДАЛЬША ПРАЦЯ "ЖІНОЧОГО СВІТУ" СЛУЖИТЬ СПРАВІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ Й ДУХОВОСТИ, ЯК ВИЩОЇ ЦІЛІ ЖИТТЯ ТАК ОДИНИЦЬ ЯК І ЦІЛОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ.

ХАЙ ПОШИРЮЄ ІДЕЇ, ЯКІ ПРОГОЛОСИЛА І РЕАЛІЗУЄ ЦІЛА НАША ОРГАНІЗАЦІЙНА СИСТЕМА УНО ЗА ОСТАННІХ 30 РОКІВ. А ЦЕ — ПІДГОТОВЛЕННЯ ВСЬОГО ЧЛЕНСТВА І ПРИХИЛЬНИКІВ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ВСІМ НАМ СПІЛЬНОЇ МЕТИ — ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

ЗА ПРЕЗИДІЮ УНО КАНАДИ
М. ПЛАВЮК — ПРЕЗИДЕНТ

ЗА КРАЙОВУ ЕКЗЕКУТИВУ УНО
М. ШАРИК — ГОЛОВА

ОЛЕНА ЗАЛІЗНЯК

Зустріч з "Жіночим Світом"

Десять літ тому. Сувора канадійська зима, морозний вітер, снігова заметіль, цілі гори снігу по вулицях Монтреалу, куди приїхала я з Австрії. Там не було ще зими, не було її і в Цюріху в Швайцарії, де всідала я на літак, а перелітаючи до Лондону через Францію та Бельгію любувалася свіжою зеленю ланів та городів, які добре було видно з літака в прозорому чистому повітрі. Тому, прилетівши до Канади впродовж одної ночі з летовища в Шенон в західній Ірляндії, зі страхом стрінула я сувору зиму, а мальовничий і квітучий літом Монтреал видався мені дуже чужий і непривітний.

Мене чекала ще дальша дорога, на північ, до Содбур, де перебували від року мої діти, а в Монтреалі мала я лише коротку зупинку у свояків — для відпочинку. Здивував і утішив мене лист, що чекав на мене в Монтреалі. Писала сенаторка Олена Кисілевська, просила загостити до неї до Оттави, в дорозі до Содбур. І хоч як я спішилася до дітей і внуків, яких не бачила рік від їх виїзду до Канади, не могла відмовити собі тої приємности, щоб побачитися та поговорити з сл. п. Оленою Кисілевською, яку знала я ще з-перед першої світової війни, а з якою не бачилася повних 10 літ — від 1939 року, від вибуху 2-ої світової війни. Нагода побачити зараз по приїзді до Канади — Оттаву, столицю країни, була теж приманлива.

Два дні побуту у пок. Олени Кисілевської пройшли на розмові як одна година. Бож чи можна переговорити за два дні та одну неспану ніч усього пережитого за ціле десятиліття?! Та ще таке, яким було для України і її народу бурхливе десятиліття від 40-их до 50-их років. Але завжди активна й молода духом сенаторка говорила не тільки про пережите, про свою працю на Лемківщині в воєнні роки. Вона турбувалася сучасною працею українського жіноцтва на еміґрації, в переселенчих таборах і в нових країнах поселення. Турбувалася завданнями і зростом недавно посталої Світовокї Федерації Українських Жіночих Організацій, яку вона від двох років очолювала. Розказувала про нові зв'язки, біжучу працю і пляни на майбутнє. Між іншим, з великої, повної книжок та часописів, полиці виймила невеличкий журнал у непомітній жовтій обкладинці з написом: "Жіночий Світ". З цікавістю почала я його переглядати. Ще в Австрії діставала я "Громадянку" з Німеччини і "Наше Життя" з ЗДА, але не знала що і в Канаді появляється журнал. Тому з тимбільшим зацікавленням почала його читати.

"Це лише перше число, коби хоч удержався" — зауважила сенаторка Кисілевська, яка добре знала видавничі труднощі, різні редакційні та фінансові клопоти, видаючи впродовж довгих літ "Жіночу Долю" в рідному краю. "Мушу щось написати, їх захохотити, підбадьорити" — казала, покійна вже тепер, сеньйорка українського жіночого руху.

Така була моя перша зустріч з "Жіночим Світом" — в домі провідниці жіноцтва у столиці Канади.

* * *

Отже удержався "Жіночий Світ"! Повних десять літ правильно появляється що місячно журнал, цікавий для загалу українського жіноцтва в Канаді, не лише для членок "Організації Українок Канади", якої є він офіційним органом. Його різнородна тематика, охоплена окремими розділами та мистецьке зовнішнє оформлення здобуває йому симпатії. Впродовж десяти літ пильно читаю кожне число "від дошки до дошки", слідкую чим цікавиться і як промовляє до своїх читачок "Жіночий Світ" і як реаґують на це передплатниці й читачки.

Делеґація українських жіночих організацій відвідала з приводу побуту в Монтреалі Ірнни Пеленської з Австралії, виховної референтки СФУЖО, вперше посадника міста Монтреалу, сенатора Сарто Фурніє (з ліва).

Олена Залізняк, голова СФУЖО, підписує книгу гостей. (Про зустріч п. І. Пеленської з українським громадянством у Монтреалі подамо звідомлення в черговому ч. "Ж. С.").

Зараз по приїзді до Канади, на пропозицію співпрацювати в журналі, писала я до тодішньої редакторки, п. Катерини Кандиби, дружини Ольжича, що мені треба б для цього або бути фаховою журналісткою, або хоч "скинути бодай яких 20 років з моїх плечей". А так приходилося помістити в ряди-годи якусь статтю на актуальні в даному часі справи.

В місцевостях де я перебувала, в Содбури та Монтреалі, нераз заводила я з членками ОУК розмови про "Жіночий Світ" — на тему поширення журналу та їх зацікавлення змістом "Жіночого Світу". Реакція бувала нераз різна, не всіх передплатниць однаково цікавили всі порушені в журналі теми — як це звичайно буває. Але як з технічних причин журнал часом припізнився, зараз була реакція: "Чомуж то "Ж. С." ще не прийшов?!"

До редакторки "Жіночого Світу" п. Стефанії Бубнюк, яка була співосновницею Організації Українок Канади і її провідною діячкою більш як 25 літ, відносяться всі членки ОУК з повним довірям і великою пошаною, як і до п. Стефанії Савчук, що як голова Централі ОУК відповідає за видавництво журналу. Пані Стефанія Бубнюк, яка зуміла приєднати цілий ряд співробітниць (ків) з письменницьких та журналістичних кругів, удержує також живий контакт з передплатницями й читачками. Членки ОУК дорожать "Жіночим Світом", як своїм журналом і дбають про приєднання нових передплатниць. А як редакція проголосить на дохід журналу контест, що відбувався вже кілька разів, то всі Відділи ОУК зголошують своїх контестанток, які завзято змагаються за найкращі успіхи. І хоч почести "королеви" та "княгинь" контесту припадають звичайно на більші Відділи ОУК у великих містах, то в усіх, навіть найменших Відділах знані зі своєї організаційної карности членки ОУК зарівно жертвенно працюють для справи "Жіночого Світу". Тому "Жіночий Світ" може стрічати нове десятиліття з повною надією в його дальший ріст і розвиток, в побільшення накладу, дальшого növищування рівня і поширювання серед усіх кругів українського жіноцтва у вільному світі.

Пригадуючи собі з нагоди 10-літнього ювілею "Жіночого Світу", мою "першу зустріч" з тим журналом на початку лютого 1950 р., бажаю йому на руки редакторки, дорогої п. Бубнюк, як найбільше і якнайкращих успіхів на майбутнє!

Привіт від КУК

Вістка про 10-ліття "Жіногого Світу", що в українськім громадськім житті займає провідне місце й достойно репрезентує спільні всій українській громадськості національні ідеали, створює для нас симпатигну нагоду сердегно привітати Вас і подякувати Вам за добру й корисну працю.

Можемо самі відтворити собі Вашу відповідальну герез останніх 10 літ працю і не помилимося, коли скажемо, що це був шлях важкий і густо перетиканий меншими й більшими трудногцами. Спинитися тільки, при оцінці Вашої праці, одну хвилину на голосах неорганізованого, але гисленного й розпаношеного табору невіри, що багить завжди тільки кінець всього українського організованого руху в цій країні й демобілізує окруження, заражуюги нарід капітулянством і відступництвом. Як нелегко боротися з цим суспільним нігілізмом, це відомо добре кожному громадському провідникові. Наливати в серце віру, що живі ідеали перемагають, що й сама людина має шанси стати безсмертною у своїх ділах, дуже й дуже важке завдання в теперішньому зматеріялізованому світі. А ціль публіцистики саме — робити людей кращими й підносити їх віру у високе призначення людини та навгати, як її примінювати в практигному житті.

Можемо ствердити, що "Жіногий Світ" погинав свою працю з вірою, та що він її доказав на ділі, будуги завжди вірним ідеалам рідної української нації і шляхетним загально-людським принципам.

Неменше симпатигна герта "Жіногого Світу", що він свій прапор увесь гас держить високо. На непевну й дешеву славу він не полює. Зокрема, бажаємо підкреслити ще й те, що "Жіногий Світ" допомагав щиро праці КУК. Цим він устійнив свій характер і його ім'я добре й загально шановане.

Дозвольте побажати найкращого для "Жіногого Світу" на майбутнє. Ми певні, що Ваша праця надалі буде в українській громадськості цінитися високо й "Жіногий Світ" утривалить свою погесну позицію в українськім громадськім житті на майбутні десятиліття.

Комітет Українців Канади
Централя
В. Кохан, екз. директор

* * *

Привіт від УСГ

Головна Управа Української Стрілецької Громади в Канаді вітає щиро журнал "Жіногий Світ" з приводу десятиліття його появи та бажає йому якнайкращих успіхів на майбутнє десятиліття.

За ГУ УСГ:
І. Носик — голова
М. Селешко — секретар

ВАСИЛИНА ВЕРГУН-МОДРИЦЬКА

Перед новими завданнями

Кожного року майже всі організації відбувають свої загальні збори і на них не тільки здають звідомлення зі своєї праці, але й намічують нові завдання, які треба згідно зі статутом і вимогами часу здійснити. Також що деякий час організації влаштовують ювілеї свого існування і тоді провід організації в загальному перегляді своєї діяльности накреслює і нові завдання, які він думав до другого ювілею здійснити.

Журнал "Жіночий Світ", що є органом Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, відзначує свій 10-річний ювілей існування. Правда, 10 років це не високий вік, але для журналу в наших обставинах, це вік поважний. Продовж 10 років свого існування "Жіночий Світ", коли переглянути кожне його число, виконав велику громадську-суспільну працю. В ньому заторкнено багато наших національних, державних, суспільних, економічних, культурно-освітніх, етично-моральних та громадсько-суспільних і організаційних справ.

"Жіночий Світ" своїми творчими думками був лучником українського жіноцтва не тільки в Канаді, але й в Америці та інших країнах, куди тільки його завозила пошта на подані адреси. Без "Жіночого Світу" українське жіноцтво не то, що не було б у постійному духовому зв'язку зі собою, але й не було б у духовому зв'язку з Україною, з українством взагалі. Те, що українська справа в світі тепер стоїть не погано, те, що ми в світі існуємо як духова спільнота, те що в світі наші родини не затратили українства, то до деякої міри заслуга й журналу "Жіночого Світу".

Та розвиток подій і суспільне життя висуває все нові й нові завдання, які каміннями важкими лягають на українську спільноту поза кордонами батьківщини, які лягають на поодинокі організації. На українське жіноцтво, крім завдань, так сказати, щоденного порядку й завдань, що поклав Світовий Конґрес Українського Жіноцтва, сучасний політичний стан у світі накладає нові завдання.

Цих завдань, на мою думку, не багато. Вони залежать від усвідомлення собі стану, в якому українське жіноцтво починає вже завтрішнього дня діяти. Таким першим усвідомленням фактичного стану є те, що зараз у світі зударяються дві великі політичні й економічні концепції. Перша концепція, яку висуває голова світового комунізму і прем'єр міністрів СССР Нікіта Хрущов, тобто конкретно кажучи обманна концепція "мирного співіснування" двох систем — тоталітарно-комуністичної і ліберально-капіталістичної. Друга концепція, яку просувають через Конґрес Америки деякі американські демократи й ліві республіканці, тобто концепція мудрої політики у відношенні до СССР та до замаскованих заяв про "мир і роззброєння" Нікіти Хрущова. Прихильники цієї концепції просунули в Конґресі Америки політичну заяву американського визвольного світу, яка міститься в акті про проголошення "Тижня Поневолених Націй" і в акті про "Тиждень Поневолених Націй", виданим президентом Америки Айзенговером.

Це перше ствердження і усвідомлення сучасного політичного стану повинно опреділити й нашу поведінку, як великої національної групи в Канаді й Америці, щодо розгри між цими двома концепціями, яка буде відбуватися на наших очах. Ясно, що ми всіми нашими думками і прагненнями повинні стояти з визвольним світом, бо їх думки й діла покриваються з нашими думками й ділами.

Це перше ствердження накладає на наші організації, в тім і на жіночі організації, великий обов'язок — українську визвольну справу вплести вміло й розумно в концепцію "Тижня Поневолених Націй". Мають на це право українці-громадяни Америки, повинні його мати українці-громадяни Канади.

Друге ствердження, що на території Америки відбувається й може й далі буде відбуватися головний політичний бій за визволення поневолених націй, а в тім і за визволення поневолених націй в СССР, не минаючи і нашої України. Це накладає на всі українські організації величезне завдання. Так як під час загальної мобілізації для оборони свободи нації є обов'язком кожного державника взяти зброю в руки і йти на фронт, то так тепер обов'язком кожного громадянина чи то Америки чи Канади є стояти на фронті боротьби визволення поневолених націй у СССР і їх сателітах, щоб таким чином причинитися до успіху визвольної ідеї.

Засобом до успіху є **а к т и в н а** участь усіх українців в суспільно-громадських, релігійних і політичних організаціях, які мають право висловлювати свою опінію на дотичні проблеми і справи.

Третє ствердження, що в науковому світі та в політичних і громадських колах вільних держав все більше й більше зростає позитивне ставлення до української визвольної проблеми, треба завдячувати нашій попередній еміґрації та її суспільно-громадським та політичним діячам, а також і новій еміґрації, яка дуже скоро включилася в дію.

Це третє ствердження накладає завдання на всі наші організації, а зокрема на жіночі організації, щоб вони серед своїх членок

ширили думку про те, що наше молоде покоління має далі плекати українську традицію, поширювати свій світогляд та обзнайомлюватися з усіми відомостями про українську націю. В суспільно-громадському напрямку, щоб те молоде покоління частину своєї праці й фінансів приділяло також і для української справи. Треба заохочувати наше молоде покоління займатися українською громадсько-суспільною працею.

І нарешті четверте ствердження і усвідомлення, це моральний і матеріяльний стан нашої спільноти поза кордонами Батьківщини. Всі ми стоїмо багато краще тут, у вільному світі, ніж наші брати й сестри в СССР і в їх сателітах. Ми маємо всі можливості посилати наших дітей не лише до початкової школи, але й до середньої та до високої. Маємо можливість набувати реальності, доми, парцелі, городи і т. п. Але враз із можливістю мусить бути праця — щоденна праця над малими справами — допильнуванні дитини, щоб вивчила українську мову, щоб солідно виконувала обов'язки члена релігійної і національної спільноти, а далі самим належати та бути діяльними у громадсько-суспільних організаціях.

Я є певна, що журнал "Жіночий Світ", як до того часу так і на будуче буде вірним учителем та інформатором про всі актуальні справи. Але те, що має зробити "Жіночий Світ" одне, а те, що мають зробити жінки для "Жіночого Світу" друга справа. Вона не велика й не важка — мусимо йому дати сильну матеріяльну базу. З того приводу кожна жінка, членка жіночої організації повинна передплачувати "Жіночий Світ". А далі кожна членка повинна для "Жіночого Світу" зложити Ювілейний Дар*). Виконавши ці завдання, можемо бути певні, що наша загальна українська справа й наша жіноча будуть стояти на належному й високому ступні розвитку.

***) Авторка прислала разом зі статтею також $5.00 на ювілейний дар для "Жіночого Світу". — Ред.**

Привіт від "Нового Шляху"

Дорога Пані Редакторко!

Прийміть від нас, Редакції й усіх працівників "Нового Шляху", найщиріші побажання з нагоди 10-річчя журналу "Жіночий Світ", що під Вашим умілим керівництвом і завдяки Вашій саможертвенній праці та співпраці Ваших співробітниць і співробітників досягнув того ступня, що заслуговує бути одним із найперших українських жіночих часописів у вільному світі й головною трибуною писаного слова українського жіноцтва американських країн. Бажаємо Вам якнайкращого здоров'я і дальшої витривалости в Вашій важкій, але благодійній праці в другому 10-річчі журналу.

З нагоди цієї радісної річниці "Жіночого Світу" висловлюємо найбільше признання Централі й Членству Організації Українок Канади, що впродовж того десятиріччя з такою подиву гідною наснагою пригинялись до втримування й розбудови журналу і завжди глибоко розуміли необхідність його для найширших кіл нашого жіноцтва.

З особливою радістю вітаємо 10-річчя "Жіночого Світу", тому що впродовж тих довгих 10 років він завжди стояв на висоті своїх завдань і беззастережно руководився засадою української національної єдности й співпраці, на якій також базується "Новий Шлях".

Вітаємо "Жіночий Світ" з його десятиріччям із повною вірою, що йтиме він далі рам'я в рам'я з нами, з "Новим Шляхом" по цьому тернистому, але єдино доцільному національному шляхові — духового об'єднання і дружньої співпраці всього українства в вільному світі, які є передумовою дальшого розвитку нашого національного, культурного й господарського життя в Канаді й більших можливостей для всебічної допомоги визвольній справі українського народу.

Хай у цьому другому 10-річчі "Жіночий Світ" далі й ще успішніше усуває колоди зо свого шляху й далі непохитно і вперто прямує ним до цілі, яка варта найбільших зусиль. Пер аспера ад астра!

За Редакцію "Нового Шляху"

М. Погорецький, гол. ред.

"ЖІНОЧОМУ СВІТОВІ" У 10-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ

ШЛЮ ЩИРИЙ ПРИВІТ І ПОБАЖАННЯ ДАЛЬШИХ УСПІХІВ І ЯКНАЙБІЛЬШОГО РОЗВИТКУ, ЩОБ У МАЙБУТНЬОМУ МІГ ЖУРНАЛ ТАК ГІДНО ЯК ДОТЕПЕР СЛУЖИТИ УКРАЇНСЬКОМУ ЖІНОЦТВУ ТА УКРАЇНСЬКІЙ СПІЛЬНОТІ ВЗАГАЛІ.

СТЕФАНІЯ САВЧУК

ПРИГАДАЙМО...

(Перелік важливіших подій на сторінках "Жіночого Світу" впродовж 10-ліття)

Перше число "Жіночого Світу" вийшло в січні 1950 р. Саме на переломі другої половини 20-го століття Організація Українок Канади рішила приступити до важливого й відповідального діла — видавання свого власного журналу.

Не було це легке завдання до виконання. Не було фондів, не було багато охочих до праці, не було й багато зрозуміння для такої праці та не було й великого досвіду. Та зате в тих, що взялись за це діло, була сильна віра в доцільність існування журналу та непереможне бажання служити своєму народові, українській жінці зокрема, давати їм поза межами рідного краю духовий український корм у формі друкованого слова.

Чи і як це вдалося, не будемо тепер над тим застановлятися — колись скаже своє слово про те історія українського жіночого руху у вільному світі. Сьогодні хочемо тільки занотувати більш важливі події, що їх утривалено на сторінках "Жіночого Світу" впродовж десятиліття його існування.

* * *

1950 р. Це був початковий рік. Спершу проявляється намагання з'єднати якнайбільше співробітниць. Уже в третьому числі (за березень) бачимо статтю сеньйорки жіночого руху й тодішньої Голови СФУЖО, сл. п. Олени Кисілевської. Помітні співробітниці, що вже були відомі зі своєї літературної діяльности, як напр. д-р Софія Парфанович, Ірина Наріжна, є й менше відомі. Багато праці, крім двох колишніх редакторок, Калини Кандиби-Лазор і д-р Ніни Синявської, доклали Леона Синицька, Стефанія Маценко, Євгенія Ситник, Леся Бризгун, Катерина Антонович, Галина Карпова, Леся Храплива, Ніна Михалевич, і ін. Їхні імена можна бачити майже в кожному числі "Жіночого Світу". Цікаві статті були п. н. "Наші сучасниці" про видатних і заслужених українок, що в тій чи іншій ділянці визначилися своєю винятковою працею. Статті програмові та практичного господарського характеру також заслуговують на згадку.

1951 р. В цьому році наче помітне зменшення лету надто широко розпростертих крил спочатку. Річник менший (дешевший папір), зміст не завжди на високому рівні. Перші дві редакторки відійшли — одна захворіла, друга виїхала. Згодом їх місце зайняла Стефанія Бубнюк, що й досі редаґує "Жіночий Світ" і веде його адміністрацію. З нових співробітниць зазважуємо прізвища пп. Олени Залізняк, теп. Голови СФУЖО, Галини Лащенко, д-ра Л. Білецького, Ірини Пеленської, Тетяни Кошиць і ін. В цьому році започатковано Куток любителів квітів за редакцією проф. Л. Бачинського, що його він веде й досі. На особливе відмічення заслуговує червневе число за редакцією п. Ірини Книш, присвячене пам'яті Наталі Кобринської з нагоди 100-ліття народин, та вересневе число, присвячене українській піонерці в Канаді з нагоди 60-ліття поселення українців у Канаді. Там знаходимо й цікаві світлини перших українських піонерок у Канаді.

1952 р. В цьому році впадає вперше в вічі нова гарна обгортка та віньєти, роботи Богдана Боцюркова, теп. проф. Албертійського університету. Впадають у вічі й гарні ілюстрації Мирона Левицького. Також у цьому році "Жіночий Світ" переходить знову на кращий папір. Цю всю зміну на краще завдячуємо успішному першому контестові "Ж. С.", в якому членки ОУК разом з учасницями й переможницями поклали у змаганні багато зусиль і труду. На особливу увагу щодо змісту заслуговує березневе число з відміченням 10-ліття смерти Ольги Кобилянської та започаткуванням статтей д-ра Юрія Мулика-Луцика "Духовий портрет Ольги Кобилянської". Опісля ці статті видано заходом Організації Українок Канади окремою книжкою. До попередніх співробітниць (ків) пристають проф. Яр. Рудницький, поетеса Діма, Л. Бурачинська, мґр. Софія Лемішка (пише на виховні теми), Євдокія Стахова, дипл. інж.-аґр. Яків Танцюра, що уміло редаґує Куток городництва по сьогоднішній день та Євгенія Янківська, що також з умінням досі подає косметичні поради в кутку "За красу і молодість".

1953 р. Цей рік позначується дальшим розвитком "Жіночого Світу". Проф. Катерина Антонович, знавець українського мистецтва, започатковує цикл статтей про українське народнє мистецтво зі зверненням особливої уваги на український жіночий народній одяг. Крім статтей подає також рисунки і двоколірові взори, що їх згодом видано окремою книжкою (можна ще тепер набути в адміністрації "Ж. С."). У цьому році відмічено кількома статтями 20-ліття жахливого голоду в Україні та започатковано цикл статтей про співробітниць і співробітників журналу. До співпраці включаються сл. п. д-р Остап Грицай, Ганна Мандрика, Іванна Чорнобривець, мґр. Іван Боднарук, О. Г., С. Нагірна, Лідія Кохан і ін. Кампанія за новими передплатницями дає 393 нових читачок. Ще одна подія гідна тут уваги, а це відкриття окремої сторінки сестриної Організації, Українського Золотого Хреста в Америці.

1954 р. Важливими подіями в цьому році було відзначення 70-ліття українського жіночого руху (знаменна стаття пок. Ганни Мандрики подає багато цінного матеріялу про

історію і розвиток українського жіночого руху). Цього року започатковано англійську сторінку в "Жіночому Світі", що її веде гарно і з великим умінням п. Галя Гаврилюк-Чарний (про цю сторінку знайдете окрему статтю в цім числі з-під пера Євгенії Вербицької). Далі заслуговує на увагу дискусійна стаття інж. А. Качора (він і досі постійним співробітником) "Економічна рівноправність і повільний упадок родини", що викликала не тільки велике зацікавлення, але й широкий відгук у формі різноманітних статтей. Гідний уваги є новий куток про українську вишивку, що його веде з успіхом і досі Іванна Зельська. Між новими співробітницями завважуємо Оксану Лятуринську, Олену Трофимовську, Тетяну Душенко, Віру Кемпе (спочатку писала розвагові фейлетони, а тепер пише про добре виховання) і ін. Число за липень-серпень присвячено пам'яті пок. Анастасії Павличенко, першій голові Центральної Управи Організації Українок Канади, що несподівано відійшла з цього світу 17 липня 1954 р.

1955 р. Центральне місце цього року присвячено в кількох числах 25-літті Організації Українок Канади. Це ж і зрозуміло, бож "Ж. С." офіційний орган ОУК. Спочатку року видано анкетний листок з ціллю почути думку читачок про зміст журналу. Друга дискусійна стаття інж. А. Качора "Місія української матері на землях нового поселення" знайшла добру реакцію в читачок. Між новими співробітницями бачимо д-р Марину Рудницьку, мґр-а Івана Боднарчука, Євгенію Вербицьку, Ірену Туркевич-Мартинець, Я. Зорич. В цьому році закінчено другий контест "Жіночого Світу" ще з більшим успіхом ніж перший і ця подія утривалена на сторінках журналу. Нова обгортка М. Левицького викликала прихильну оцінку.

1956 р. Переглядаючи цей річник, завважуємо, що квітневе число майже вповні присвячене пам'яті сл. п. Олени Кисілевської, що померла 29 березня, а число за липень-серпень оборонцеві прав української жінки, великому поетові й письменникові, Іванові Франкові, у століття з дня народження. Пам'ять п'ятсот українських жінок-героїнь, що згинули під танками в сибірському концтаборі в Кінґірі вшановано кількома статтями та віршами. Тут стрічаємося з працями нових співробітниць (ків) — І. Книш, О. Черненко, В. Вергун-Модрицької, А. Франко-Ключко, О. Копач, Р. Сенчука, В. Дорошенка, Л. Лугової і ін.

1957 р. В цьому році відмічено окремими статтями подвійний ювілей — 100-ліття появи "Народніх оповідань" і 50-ліття з дня смерти письменниці Марка Вовчка. Також вшановано 25-ліття Українського Національного Об'єднання. У кількох числах звертає на себе увагу досить вичерпний звіт з Конґресу Міжнародньої Жіночої Ради, що відбувся в червні в Монтреалі (Канада). Ірина Павликовська, Євгенія Коцюба, проф. О. Грановський — це прізвища тих, яких праці зустрічаємо вперше на сторінках журналу в 1957 р. Присвячено досить місця 3-ому контестові "Ж. С.", що багато причинився до матеріяльного забезпечення журналу.

1958 р. Поза вшануванням 20-ліття трагічної смерти полк. Є. Коновальця нема особливих подій у цьому році, зате помітні праці нових співробітниць і співробітників, а саме: Ганни Черінь, Дарії Ярославської, Н. Мудрик-Мриц, Г. Гордієнко, М. Томашівської, М. Ї. Мандрики, Л. Вітошинської, О. Войценко, А. Галана, Мири Лазечко-Гаас, проф. П. Юзика, Ґрації Кисілевської, А. Вах і ін.

1959 р. Цей рік замітний двома ювілеями — 75-літтям українського жіночого руху та 250-літтям Зриву Гетьмана Івана Мазепи. В цьому році відбувся також заходом СФУЖО Світовий Конґрес Українського Жіноцтва в Ню Йорку. Всім подіям присвячено багато місця на сторінках "Жіночого Світу". Особливу увагу звертають на себе праця Галини Лащенко "Українська жінка і її роля в розвитку світового жіночого руху", що впродовж року друкується частинами в "Ж. С." з приводу 75-ліття українського жіночого руху та статті Катерини Антонович про одяги козацької доби, що появлялися на сторінках журналу впродовж року з приводу 250-ліття Мазепинського Зриву. В цьому році закінчено четвертий контест з нагоди 10-ліття "Ж. С.", що став дальшою матеріяльною базою журналу.

* * *

Оце був би в загальному перелік важливіших подій зі сторінок "Жіночого Світу" впродовж 10-ліття.

Варто ще згадати, що в кожному числі була дитяча сторінка під назвою "Дитячий Світ" з цікавим матеріялом для дітей. Найбільше праць містили на тій сторінці Леся Бризгун-Шанта і Леся Храплива, а в останньому часі також Ганна Черінь і Ніна Мудрик-Мриц. Розуміється, що в рамках короткої статті не можна згадати всього, тих усіх різноманітних статтей на всякі актуальні теми — редакційних, з різних нагод, з різних роковин і т. п. Не можна згадати й усяких літературних нарисів, оповідань, поезій, різних звітів, рецензій, безліч дописів з діяльности ОУК і інших організацій, господарських і інших порад, сотні ілюстрацій. Кожна сторінка "Жіночого Світу" впродовж 10-ліття є живим свідком усього друкованого там матеріялу.

З цим, січневим, числом 1960 р. переступаємо поріг другого десятиліття. Переступаємо його з набутим досвідом, новими силами та вірою й надією, що зможемо й зуміємо виконати нові, може й дуже важливі, завдання багато краще й успішніше, ніж досі. Допоможи нам Боже!

С. Бубнюк

Першого року ...

СПОГАД

Десять років промину́ло наче один день. Здається тільки вчора членки Центральної Управи ОУК сходилися безліч разів, щоб обдумувати, обговорювати та радитися над виданням жіночого журналу в Канаді. Після довших нарад Центральна Управа ОУК, зі згодою свого членства рішила з початком 1950 року видавати свій власний журнал під назвою "Жіночий Світ".

Початки, як це буває, не були легкі й сьогодні, по 10-ти роках, приходить на думку багато пережитих моментів. Подаю кілька з них.

У тих перших часах адміністраційна праця ще не була як слід наладнана. Тоді "Жіночий Світ" не послуговувався автоматичним адресарем, тільки треба було наліплювати адреси окремо. Коли журнал був видрукуваний, членки ОУК з Вінніпеґу й Ст. Бонифас приходили ліпити адреси й пакувати. Пригадую такий момент: членки зійшлися коло четвертої години по полудні. Пройшли години при експедиції — наступив голод. Але всі завзяті, ніхто не йде додому, аж поки не скінчать роботи. Нараз чуємо хтось іде коридором. Відчиняються двері, входить п. Є. Ситник. В руках харчі. Є хліб, і до хліба шинка й ковбаса. Змилосердилась над нами п. Ситник. Пані О. Стебницька подбала про каву. Не пригадую коли так смакував нам житній хліб. У веселім настрої робота пішла далі.

Дуже часто засідання редакційної колеґії відбувались у домах членок. Не один раз приймала нас у себе в хаті п. Л. Синицька. Вона була дуже зацікавлена журналом, а спеціяльно куховарською сторінкою. Другою, не менш зацікавленою співробітницею була п. С. Маценко, яка редаґувала сторінку мод.

Вже в той час постала думка організувати Молодечі Відділи ОУК. Розуміється, що в цій ділянці мусить відігравати велику ролю й "Жіночий Світ". Він мусить бути цікавий усім — молодшим і старшим.

Пригадую такий момент: пані Г. Данько дуже була зацікавлена молодими жінками, отже ми рішили відбути засідання (трьох нас — п. К. Кандиба-Лазор, п. Данько й я), щоб обговорити організування молодих жінок, маючи на увазі й ролю "Жіночого Світу" в тій справі. Такий був великий у нас запал до цієї справи, що ми посвятили більшу частину дня на обговорення і підготування ґрунту. Того ж дня ми прийшли до заключення, що коли хочемо зацікавити ширше коло молодих, тут роджених жінок, частина "Жіночого Світу" мусить бути друкована в англійській мові. Того ж дня скристалізувалася справа організування молодечих Відділів ОУК*).

Розуміється, найбільше праці на початках вложила перша редакторка "Жіночого Світу", п. К. Кандиба-Лазор. Вона працювала вдень і вночі. Навіть коли захворіла, то турбувалась більше журналом, ніж собою.

Також багато спричинилась до розбудови "Жіночого Світу" д-р Н. Синявська, яка була співредакторкою. Багато помагали пп. О. Стебницька, А. Тарновецька, О. Семака, А. Копичанська.

Другого року пост редакторки перебрала сучасна редакторка, п. С. Бубнюк. І насправді їй належиться найбільше кредиту й подяки за важку працю впродовж 9-ти років.

І ось уже пройшло десять років видавання "Жіночого Світу". Кажуть, що перші десять років найтяжчі. Я свято вірю, що наш журнал буде й далі розвиватися, кріпшати та поширювати своє коло читачок, й що відіграє особливу ролю для молодих жінок. А щоб це здійснилось, кожна членка ОУК мусить трошки більше подбати про матеріяльне забезпечення журналу, подбати про оголошення, подбати про точне вирівнювання передплат. Тоді зможемо з вірою глядіти в друге десятиріччя.

А. Вах

*) Перший Молодечий Відділ ОУК постав у Вінніпеґу 1954 р. — Ред.

ВАСИЛИНА ВЕРГУН-МОДРИЦЬКА

ПРИВІТ ІМЕНИННИКОВІ

Від робітниці пера і слова,
Що вміє серцем радіти, душею боліти,
Привіт Тобі, дорогий наш Іменинннику,
Привіт Тобі, наш "Жіночий Світе"!

Ти десять років був наш учитель
І ширив між нами визвольні думки,
Ти десять років вливав у серця надію
І казав: "Будьте готові жінки"!

Ти матерям — поради приносив,
Ти доньками — мрії снував,
Що Україна буде вільною,
Буде соборною державою знов.

У дні, коли про розброєння радять,
Коли притаїлись гармати і бомби,
Ти нам, "Жіночий Світе", добре радиш,
Бути готовими на смерть і катакомби.

За віру, за науку, за правду,
За пораду, за порив духа і зліт,
Привіт Тобі, наш "Жіночий Світе",
Привіт і бажання: "Многих літ"!

ОЛЕНА КИСІЛЕВСЬКА

Розсипане намисто

На кусниках паперу, на сшитках, листах, записувала гасто Олена Кисілевська думки, які їй у голову напливали коли працювала над статтями, ги діловою перепискою. Ось кілька з тих розсипаних перлин, що їх отримано від сина, д-ра В. Кисілевського, до ювілейного г. "Ж. С.", якого сл. п. Олена Кисілевська була великою прихильницею та постійною співробітницею — Ред.

Амбіція? Для особистої користи? — Людина шляхетна й патріотична, думаюча по громадськи, помагає у праці навіть противникам, коли та праця є корисна для загалу.

* * *

Треба закінчувати "перші вступні часи" на новій землі, в нових обставинах. Треба вже включитися в життя загалу, єднати, а не роздроблювати сили.

* * *

Дуже люблю природу, зелень, квіти, ліс, місяць, зорі, небо. Тому й люблю їзду автом, а давно возом.

* * *

Жіноцтво не використовує як слід своїх прав. Жінки могли б заважити й відіграти дуже важну ролю, коли б тільки вдалося перебороти те нездорове почуття байдужости.

* * *

Здобуваймо приятелів. Кожний може це робити. Без приятелів не тільки людина, але й нація буде сиротою.

* * *

Боротьба з бідою, кажуть, це найкраща школа життя, хоч тверда часом і страшлива — але в боротьбі з нуждою родяться теж найбільші людські здобутки.

* * *

Коли врешті здорова думка переможе? Навіть у ті важкі часи, по зайнятті рідних земель Польщею, коли всі мали одну ціль перед очима — вести боротьбу, щоб відзискати втрачену державність, помимо того, люди замість до цілі спільно змагати, були наче в темряві— не пізнавали брат брата, і сили, потрібні до оборони прав, зуживалися на боротьбу самих між собою. Навіть діти з батьками спорили...

* * *

Коли світ видавався мені найкращий? Коли по важкій недузі перший раз, тримаючися крісла, зближилася до вікна. Світ видавався мені таким гарним! Люди були такі щасливі, а сонце розсвітлювало душу як чарівний ліхтар темну кімнату...

* * *

Щоб добути досвід — у дитини треба короткої хвилини. Для старших — довгих літ. Це довгий шлях і не простий, часом сходить на манівці і треба завертати, але — вкінці людина таки доходить до того самого, що батьки, бо це й є вислід досвіду.

Привіти від Української Наукової Ради Канади й УВАН

До Хвальної Редакції
"Жіногого Світу" в Вінніпеґу.

В імені "Української Наукової Ради Канади" прохаю прийняти якнайкращі побажання з приводу Вашого ювілею. За 10 років праці Ви виказали в своєму журналі глибоке розуміння української проблематики як цілости, універсально-український підхід до життя без різниць на віроісповідну, партійну, ги групову приналежність Ваших співробітниць (ґи співробітників) та велику толеранцію супроти всіх хто інакше думає. Цим Ви спригинилися до закріплення ще одної здорової клітини в нашому національному організмі й дали добрий приклад для наслідування нашій молодій ґенерації, якій такі далекі клигі типу "хто не з нами, той проти нас!"

Мені зокрема приємно ствердити приявність Вашого журналу в усіх більших національних і університетських бібліотеках світу. Це дуже відрадне явище й може послужити прикладом для інших видавництв.

На порозі другого десятиліття щиро бажаю Вам дальших успіхів у Вашій відповідальній праці.

За Раду:
Д-р Яр. Рудницький, президент

Високодостойна Редакція
журналу "Жіногий Світ"
в Вінніпеґу.

Від Управи Української Вільної Академії Наук у Канаді маю велику гесть висловити Шановній Редакції найсердегніші привітання в день 10-літнього Ювілею Вашого прекрасного журналу. Сьогодні 10 літ безперебійної, культурної праці українського гасопису в теперішніх невідрадних умовинах — це велигезна перемога й досягнення на полі нашої культури і преси. Дозвольте побажати Вашому симпатигному журналові дальших повних успіхів в його корисній для української культури й освіти, а зокрема для українського жіноцтва, праці. Хай Боже Провидіння кріпить Вашу працю надалі та щоб Ваш журнал зумів промостити собі шлях до кожної української хати, до кожної української жінки не тільки в Канаді, але й поза її межами.

З великою пошаною до Вас і Вашої праці.

За Управу УВАН
М. Боровський, секретар

АННА ФРАНКО-КЛЮЧКО

Згадка про минуле й потреба сучасности

Переїхавши з Німеччини в Карпатську Україну в 1921 році, перші наші роки пройшли на те, щоб зжитися з цілком для нас новими відносинами, спочатку ще у важких обставинах. Та коли наше життя ставало більше нормальним, я в першу чергу звернула всі свої думки до Галичини, до Львова, мого родинного міста, де проживала моя мама.

Львів я залишила ш 1914 р. перед самою війною. Виїхала до Києва, до моєї тітки Александри Ігнатович, щоб провести в неї мої літні вакації, і при тій нагоді познайомитись з родиною мами і численними друзями тата.

Роки, що я проводила поза рідною землею, спершу в Україні, потім у Німеччині, а вкінці в Карпатській Україні, не заглушили туги за рідним краєм, а бажання відвідати Львів зростало з кожним роком. Тому, як тільки з'явилась змога, я вирушила в дорогу.

Сподівання й гарячі бажання, що війна освободить наші землі від ворожого загарбника, не справдились. Нарід, ще більше гноблений, ще більш визискуваний зрадливим переможцем, терпів і мовчав, затиснувши зуби, зціпивши п'ястуки.

Я під'їхала під рідну хату пізно в ночі. Як колись цвіли під ґанком настурції, як колись пахло малинами й вишнями, як колись давно я обходила хату довкола вузеньким хідником. Я підійшла під двері, але на мій стукіт ніхто не відзивався, було пізно і, видно, всі спали.

Я підійшла під вікно мами, що височіло на другім поверсі і стала кликати: мамо! мамо! Довго, довго ніхто не обзивався. Я стояла серед кущів малин і кликала знов і знов. Вкінці відчинилось вікно, і я почула здивований голос мами: "то ти, донечко? За хвилину я держала в обіймах мою матусю, сльози з розчулення спливали нам обом з очей, мішаючись з окликами: "мамо, Гандзуню, донечко"...

Я стала відвідувати давніх знайомих, розпитуватись за товаришками, за всіми дорогими моєму серцю, що я їх залишила серед радости і втіхи у Львові, збираючись за місяць повернутись.

Я відвідала домівку Народнього Мистецтва, щоб відновити знайомство і нав'язати зв'язки, дорогі моєму серцю в чужій стороні. Тут же була редакція "Нової Хати". Я побіжно переглянула зміст і тут же рішила: цю дорогоцінну річ, цей білий клаптик паперу з моєї Батьківщини я мушу понести з собою до Довгого.

З того часу я стала не тільки передплатницею, але і ревною його читачкою,

За тих багато літ, що пробула я поза моїм рідним Львовом, журнал українського жіноцтва, редаґований на високім культурнім рівні, повний багатого змісту, новинок і добрих порад був неоціненим подарунком для мене. Та не тільки для мене, але і для моєї домашньої працівниці Марії, що проживши літа біля мене, навчилась цінити українську мову, навчилась любити українську книжку, читала залюбки "Нову Хату", а нові взори для вишивання, або новий припис на страву, були предметом її захоплення і примінення в практиці.

Я складала один зшиток за другим, і оце в мене на полиці стоять чотири річники "Нової Хати" в оправі, джерело моєї розради, поради і споминів...

* * *

В Канаді я знайшла такий же журнал "Жіночий Світ", а перелистовуючи його, я за кожним разом знаходжу в ньому багато цікавого, багато нового, рідного! Це писання відомих і менш відомих жінок, навіть і чоловіків, про справи з організаційного руху нашого жіноцтва тут, у Канаді, скупі вісті, що немов дрібні пташата, десь, колись залітають з Батьківщини, літературні нариси, рецензії і критики. Це все стало нам усім, усьому українському жіноцтву в далекій чужині звеном, що вірно й міцно нас лучить з Україною, з нашою історією, з нашим минулим, з життям наших сестер на нашій, не своїй землі.

Вже сама обкладинка журналу говорить так багато, а зміст обіцює духову розраду.

Не читаю журналу похапцем, щоб тільки прочитати й відложити. Нераз і тиждень лежить зшиток у мене на столику — чекає. Але прийде хвилина душевної втоми й одночасно туги за чимсь рідним і близьким, я беру в руки журнал і читаю. Спершу те, що звернуло в першу чергу на себе увагу, чи то літературна новинка, чи куховарський припис, потім читаю все за порядком. Повертаюсь до нього не раз і не два, і за кожним разом знаходжу багато цікавого, що при першім читанні може й не замітила, а що найголовніше знаходжу те, за чим прагне душа — багато рідного й дорогого нашому серцю — національно-українського.

А воно таке потрібне нам усім, що втратили Батьківщину. Потрібне на те, щоб держати в вічній пам'яті своє рідне, що через широке море та з віддаллю років поволі блідне й затрачується, немов у сірім тумані.

Потрібне воно й тим, що підпадають під вплив чужинецької культури, яка на кожнім кроці відсуває наше рідне на підрядне місце.

Потрібне воно тим, що не знають Батьківщини своїх батьків, а новий край став їм рідний, а нове оточення вливає в їх душі байдужість, а то й погорду до свого, до того всього, що було найдорожчим скарбом їх батьків і предків — що було їх життям.

Конче потрібно нашій молоді, нашому жіночому підростаючому поколінню, щоб рідне слово стояло на сторожі їх сердець і душі, будило в них любов до рідної мови, віри їх батьків, до рідної школи, що навчає їх пізнавати нашу історію, літературу, мистецтво, що може не такі блискучі й приманливі як чужинецькі, але завжди рідні й цінні.

Саме минуло 10 літ існування журналу "Жіночий Світ", десять літ корисної, хоч може й непомітної праці. Я мала нагоду в 1956 р. особисто познайомитись з п. Редакторкою журналу, бачилась з нею і цього року в Ню Йорку.

Вона сидить у невеликій кімнаті за столиком і збирає немов пчілка медок — відомості з українського життя, для науки й розради нам усім, маючи завжди на увазі наші потреби, бажання новинок, і трошки розваги, незабуваючи і про наших малят, пригадуючи й наших чоловіків.

Нашим милим обов'язком є піддержати це корисне й дорогоцінне для нас видання, цей жіночий журнал у Канаді, що стоїть заборолом і з емблемою нашої національної свідомости та нагадує нам постійно хто ми і чиїх нащадків є наші діти.

Не позичаймо журналу одна від одної, не жалуймо гроша, а подбаймо, щоб цей журнал знайшовся на столику кожної українки.

Маймо на увазі, що піддержуючи наш журнал, ми дамо змогу й нашому жіноцтву поза границями Канади, нашим сестрам розкиненим по всьому світі, дістати в свої руки оту ластівку з вістями з рідної Батьківщини, за якими прагнуть їх скитальщиною втомлені душі.

Щоб з легким серцем, ми сповнили наш обов'язок, візьмімось гуртом до діла, в гурті все веселіше. Сьогодні я висилаю передплату на наступний рік і кличу до сестерської співпраці всіх читачок "Жіночого Світу".

Привіт від Осередку УКО

До Хвальної Редакції "Жіночого Світу".

Управа Осередку Української Культури й Освіти щиро й сердечно вітає Видавництва та Редакцію "Жіночого Світу" в ці ювілейні дні десятиліття такого успішного, мистецьки оформленого й багатого добірним змістом журналу. Честь і слава організованому українському жіноцтву в ОУК, що зробило почин і так гарно повело велику культурну ділянку в своєму русі. Управа Осередку вітає особливо Центральну Управу ОУК і Редакторку журналу, пані Стефанію Бубнюк, за талановите ведення журналу й особливо за уміле проводження всеукраїнських соборних ідеалів.

Многая літа!

За Управу ОУКО:
Д-р М. Мандрика, Заст. Голови
Д-р Із. Глинка, секретар
Т. Кошиць, Управителька Архіву, Музею і Бібліотеки

Привіт від Редакції "Нашого Життя"

Редакція "Жіночого Світу"
Вінніпеґ.

Високоповажана пані Редакторко!

У десяті роковини Вашого журналу шлемо наш сестриний привіт і радіємо Вашим осягом. Ваша організація зрозуміла вагу і значення жіночої преси і станула на шлях видавання жіночого журналу вже десять років тому. Цей відважний крок оплатився Вам. Скріпив організаційне життя і послужив тисячам українських жінок у Канаді й інших частинах вільного світу.

Нехай Господь Бог кріпить Вас і надалі дозволить Вам продовжувати Вашу працю!

За Ред. Колегію "Нашого Життя":
Лідія Бурачинська
Кекилія Гардецька
Олена Лотоцька
Д-р Наталія Пазуняк
Марта Тарнавська
Марія Юркевич

Привіт д-р Ніни Синявської, кол. редакторки "Ж. С."

До
Хвальної Редакції журналу
"Жіночий Світ".

Щиро вітаю хвальну редакцію "Жіночого Світу" з нагоди 10-ліття журналу.

Десятилітній ювілей друкованого органу в наших умовах — це дата, яка говорить сама про себе. Скільки тут вкладено наполегливої праці, енерґії та "овертаймів" — добре знаю з власного досвіду.

Тим приємніше відзначити цей важкий шлях, що його перейшла редакція протягом цих років і який привів до визначних досягнень та утривалив видання журналу на майбутнє.

Крім відданої праці редакції не можна тут не відмітити ролю організованого жіноцтва — членок ОУК, що і фінансово і морально підтримували журнал. Без цієї всесторонньої допомоги журнал не зміг би перейти щасливо і перший рік свого існування.

Самий факт систематичного видання українського журналу протягом 10 років — це велике культурне досягнення для всієї української громади.

Ще раз щиро вітаю хвальну редакцію журналу з цією ювілейною датою, бажаю здоров'я, витривалости й дальших успіхів у роботі.

Ніна Синявська

ЄВГЕНІЯ ВЕРБИЦЬКА

Англійська сторінка в "Жіночому Світі"

У святочному ч. з нагоди 10-річчя "Жіночого Світу" ми мусимо відмітити сторінку англійською мовою, яку започатковано в 1954 році.

Веде її п. Галя Гаврилюк, зам. Чарний. Пані Галя Гаврилюк, дочка Марії Марцінів зам. Гаврилюк і бл. п. Михайла Гаврилюка. Галі брат, Іван Гаврилюк посол манітобського парляменту і принципал Середньої Школи Мелровз в Іст Кілдонан.

Галя Гаврилюк народилась у Вінніпеґу, де після гайскул закінчила університетські студії зі ступнем Бечелор оф Сайенс. Відтак вона вчилася в Нормал Скул й тепер є вчителькою в Ст. Джон Гайскул.

В липні 1955 р. відбулося вінчання п-ни Галі Гаврилюк із д-ром Д. І. Чарний, що закінчив Каледж оптометрії в Шікаґо.

Вже молодою дівчиною Г. Гаврилюк брала жваву участь у громадському і церковному житті, виступала з доповідями на святах у честь Матері, О. Кобилянської, Т. Шевченка, О. Басараб і ін. Працювала в Студентськім Клюбі, Червонім Хресті, українських жіночих організаціях. Маючи музичну освіту й голос, вона брала участь у хорах під дириґентурою бл. п. проф. Кошиця і бл. п. проф. Турули. Виступала теж у представленнях, оперетах і концертах, довший час співпрацювала в журналі "Юкренієн Ревю". Та для нас важне те, що вона вела й, думаємо, буде вести далі сторінку англійською мовою в "Жіночому Світі".

Сторінку англійською мовою започатковано в першій мірі для тих молодих українок, що народжені далеко від рідної землі може не мали можливости навчитися рідної української мови, чи вміють говорити, а не вміють читати й писати українською мовою, бо не було відповідних шкіл. У другій мірі англійська сторінка має уможливити "Жіночому Світові" брати участь у виставках преси між англійськими видавництвами та інформувати про українське життя чи змагання українців. Таку власне інформативну акцію вела п. Гаврилюк-Чарний і ми мусимо сказати, що можемо бути горді на високий рівень цієї сторінки.

Сторінка появлялася майже в кожному числі "Ж. С." та інформувала про різні події з українського життя. Так відмічено у ній 25-ліття ОУК, конґреси Комітету Українців Канади, 70-ліття українського жіночого руху, 40-ліття проголошення незалежности України та, крім статтей п. Гаврилюк-Чарний, поміщені спомини про сен. О. Кисілевську пера її невістки Ґрейс Е. Кий-Кісілевської, промова П. Різник про Український Жіночий Хрест, промова Марусі Бек у перекладі п. Гаврилюк-Чарний і стаття п. Міри Лазечко Гаас на тему чи заміжня жінка, що має діти, може без шкоди для своєї рідні займатися фаховою працею поза домом.

Статті п. Гаврилюк-Чарний мають свою питому красу. У них легкість стилю, логіка думки, картинність представлення, щире відчуття української стихії, радість і гордість, коли може за щось похвалити українців перед світом. Тут мусимо висловити признання п. Марії Гаврилюк, матері п. Галі, що зуміла стільки почуття, звичаїв і традиції передати своїм дітям. Статті п. Гаврилюк-Чарний мають докладно означену мету. Вона вказує на високий рівень цивілізації країни, але як противагу вона звертає увагу на важливість вироблення нашого характеру, внесення духового чинника в життя та плекання краси в нашому довкіллі. Це те все, що ми називаємо культурою людини.

В одній зі своїх статтей п. Г. Гаврилюк занотувала декілька думок бл. п. А. Павличенко, першої голови Організації Українок Канади, й ми можемо собі їх пригадати в 10-річчя нашого журналу. Пані Чарний пише: "В суботу, в другий і останній день Конвенції, коли вже вичерпано всі питання на денному порядку, останньою особою, що промовляла, була бл. п. А. Павличенко. Не зважаючи на гарячий день, вичерпання і втому делеґаток, запанувала глибока тиша й увага в залі, коли бл. п. А. Павличенко промовила своє слово, так немов усі передчували, що це буде останнє слово, яке ми чуємо від неї.

"Якою щасливою почуваю себе — пише п. Чарний, — що я була присутня і змогла занотувати деякі з її думок, які вона висловлювала так спокійно, приємно і просто."

Пані Павличенко говорила: "Це дуже важне для кожної з нас, жінки, знайти своє місце в організації, в якій працюєте. Це дуже важне, без огляду на освіту яку маєте, навчитися як говорити до людей, знати коли, що, і де сказати. Дуже важне докладно подумати про те, що хочете сказати, або коли хочете заперечити думку інших. Бо від доброго підходу залежить чи заохотите членів до праці для підвищення рівня або здійснення якогось пляну, чи зневірите в доцільність справи.

Освіта є важна — що більше знання має дана особа і що ліпше вона знає як має його використати, то вищий рівень організації. Для провідників організації є важне знати вартість такту. Навіть у родинному житті можемо побачити наслідки нетямущого й тактовного поступовання супроти похибок і помилок членів. Такт є конечний, щоб члени родини чи організації працювали гармонійно й щиро. Це нічого не коштує бути уважливим і чемним.

Жінки мають завжди мати час прислуху-

ватися проблемам молоді. Ми, старші жінки, що працювали довгі роки в нашій організації, мусимо здобути пошану в усіх відношеннях у нашої молоді, з якою ми стрічаємося і якою ми думаємо проводити так, щоб зайняла наше місце й вела цю культурну роботу, яку ми сповняли впродовж 25 років.

Коли ви ті думки, які я сьогодні вам сказала, привезете до ваших дорогих домів і організацій, тоді родинне й товариське життя та праця вашої організації буде успішною. Дякую вам, Пані, за вашу милу увагу."

Чи не приємно нам прочитати ті слова нашої дорогої подруги праці й першої провідниці нашої організації, бл. п. А. Павличенко?

А ось думки п. Г. Гаврилюк-Чарний зв'язані із канадійським Днем Подяки:

"Авто швидко й легко мчить по автостраді. Всюди лежить недавно зелене листя, що, немов із волі чародія, стало жовте, оранжеве, червоне, бронзове. Дерева вже стоять без листя, рисуючи чітко свої конарі й гілля на синьому тлі неба. А ось ще кілька листків розпучливо держиться на галузці із рішучою впертістю, бо не хочуть впасти там, де лежать їх мільйони і творять барвний килим землі. Вони глядять сумно на гладку поверхню дороги, на останніх птахів, що відлітають у вирій, на вивірку, що метушливо загортає горішки до нори на зиму.

А мати природа немов ця королева в довгій шаті пастелевих кольорів, заквітчана золотом листя і її руки згорнені. Вона мила, холодно свіжа, усміхнена. Вона благословить багатством фармера і всіх тих, що працювали пильно впродовж літнього часу.

Ця символічна постать праці, часу й віку вела мої думки до багато наших жінок, що живуть тепер життям осени, серед своїх дітей і внуків. Минаючи фарми, я подумала про тих жінок, що ставили перші спроби, щоб покорити дику природу їх нової батьківщини Канади. Нераз боліли їх руки від важкої праці, а душа від самітности і гіркої долі та вони вперто й незламно стояли проти всіх розчарувань, невдач і труднощів так як і їх лани пшениці, що видержували всі несподіванки погоди — зливи, бурі, град і посуху. І хоч ці жінки були немов з шляхетного і твердого металю і не скоро піддавалися зневірі, то доля усміхнулася ласкаво доперва їх дітям. І коли тепер ці матері в зимі при теплім полум'ї вогню розігрівають свої зморщені спрацьовані руки і похилені плечі, то я немов бачу над їхніми сивими головами авреолю святих, бо за Провидінням Божим вони принесли користь і радість нашій країні золотою працею своїх рук."

Чи не сказала це гарно п. Гаврилюк-Чарний?

А наприклад про Різдво:

"Щось дивне в повітрі. Всюди метушня, поспіх. Діти тішаться своїм забавним Ст. Клявзом, матері спішать на закупна, батьки беруть скільки можна надобов'язкових годин, бо грошей все ще треба більше. Всі крамниці, вулиці й доми повні шуму й біганини та... втомлення.

Коли прийшло Різдво, всі так вичерпані фізично й душевно, такі нетерплячі, що на те, щоб належно відсвяткувати й радуватися Великим Днем, уже ніхто не має енерґії. Чому це так?

На Різдво ви мусите кожному, кого тільки знаєте, дати різдвяний подарунок. Після важкої щоденної праці ви мусите знайти час купити кожному щось відповідне, щоб це не було задороге для ваших заробітків і щоб було в цій самій вартості, що й дарунок, що ви його одержите від тої ж особи. А це все не легко разом погодити. Далі ви мусите відбути всі товариські різдвяні вечорі, відвідати хворих і знайомих так, що вже в поспіху проковтуєте смачну вечерю з індика та з полегшою віддихаєте, коли після одного дня Різдво минуло. А де святочні церковні відправи, різдв'яні коляди, де родинне спільне святкування, де любов, взаємне вирозуміння, приятельськість, і товарискість, що немов та зоря, що вела убогих пастухів до Вифлеєму, має вести вас упродовж цілого року? На це нема часу.

Та яке інакше українське Різдво. Тоді теж багато праці та метушні, але не з купівлею, а з приготуванням дванадцяти традиційних страв. Різдвяний настрій на вулиці, в хаті і в церкві. Не обдаровують себе щедро взаємно, але помагають бідним, щоб усі мали скромну пісну вечерю. Всі мусять забути непорозуміння, сварки і злобу, що може була повсякденно.

У день Св. Вечері в цілім домі запах узвару, куті, борщу, голубців, вареників і печива. Як перша зірка засвітила, святочна молитва батька сім'ї зачинає Різдво. Під час і після вечері — коляди. А в 12 годині вночі Богослуження. Погідно, радісно й святочно на Різдво. Це наша традиція, яку принесли вперше в Канаду більш як шістьдесять літ тому.

Тому з признанням треба згадати тих молодих матерів українок, що, хоч мусять купувати подарунки, находять і час на приготовання 12 страв рідного св. Вечора при Дідуху і з сіном.

Того святочного настрою ніхто поки житиме не забуде. Бо це Святий Вечір, коли співають ангели, це Свята Ніч, коли довершилося народження Христа і тоді то ясна зірка приносить світло і благословення всім, що в неї вірять. Щоб мир і добра воля були з нами впродовж цілого року. Христос Раждається!"

Або:

"А тоді, коли вже проминули гамірні й метушливі свята і все знову є на своєму місці, ми беремося спершу до направи всього, що занедбано під час святочної метушні. Тут треба направити сорочку, бо рукав трохи надірвав-

ся, відпоролося кишеня у хвартушку, ґудзик при плащі держиться на одній нитці. Отже ножички, голка, нитки, наперсток і зачинаємо. Коли все направлено, тоді шиємо нову сукню. Найперше розглядаємо всі частини крою. Тепер вимірюємо як найкраще використати цей матеріял, бо як вкраємо, тоді вже запізно. Тому мусимо бути дуже уважні.

А чи вишивали Ви колись? Це щось іншого як оглядати готову вишивку. Треба все добре розчислити, дібрати уважливо кольори ниток і шити не поспішаючи, бо нитка заплутається і вірветься. Це так само як і в сім'ї де одна нетерпляча відповідь, одне гостре необережне слово може спричинити стільки нещастя й обидити почування. Чи не так само — розважні, як при шитті, маємо бути, коли мусимо забрати голос у суперечці, або в якійсь неприємній ситуації?"

В іншій статті читаємо таке:

'Оце власне кінець року. Кожне підприємство, чи це мала крамничка на розі вулиці чи великий товаровий дім, робить, інвентуру обчислення своєї праці. І нам треба застановитися, щоб покращало наше життя. Це не мусить бути нове авто, нові меблі, чи нова хата. Може ми маємо погані звички, які принесли нашій сім'ї нещастя. Може ми забагато думаємо про себе, про наші бажання і потреби, а не звертаємо уваги на других. Чи помагаємо тим, що потребують помочі?

А що з нашою вірою, відвагою і надією? Чи пам'ятаємо що кожна хмарка має соняшний рубець? Чи не тратимо відваги заскоро, чи не переймаємося справами, які на це не заслуговують?

Пам'ятаймо за поетом Лярзеном: Будьмо сильні так, щоб ніщо не могло захитати наш ум. Радіймо нашим здоров'ям, щастям і успіхами. Забудьмо наші минулі помилки й пам'ятаймо лише досвід з них. Будьмо завеликі, щоб журитися, за шляхетні, щоб гніватися, за сильні, щоб боятися, і за щасливі, щоб допустити прихід журби."

Отак писала нам п. Г. Гаврилюк-Чарний у своїх статтях. Ми дещо лише згадали, бо чи можна написати в одній статті те, що вона писала впродовж років. Тут нам хіба ще слід подякувати їй за гарну працю та побажати щиро Щасливих Свят і радісного Нового Року.

Привіт Марусі Бек

Шановна Редакторко, Пані Бубнюк!

Мабуть не помилятисьму, коли скажу, що такий повний та успішний розвиток українського життя, збудованого на українському націоналізмі, треба у великій мірі завдячувати українській пресі. Що більше, бажаю заявити в цій самій площині, що коли б не українська жінога преса, українське жіноцтво в цій самій країні не могло б погванитись такими поважними здобутками, як на загально українському, так і на жіногому, полях.

Ось тому треба сьогодні дати велике та заслужене признання українському жіногому журналові "Жіногий Світ", що вірно виконував своє завдання за останніх 10 літ: ги то як цей дбалий плугатор, що незважаюги на свої скромні матеріяльні обставини, а до того всякі трудноші та перепони, запопадливо орав плодюгу ниву; ги то як цей розумний провідник, що вів українське жіноцтво прямим шляхом до великої цілі й не давав йому спромоги блукати манівцями; ги як цей угитель, що зі запалом, а одногасно з безмірною терпеливістю. вгив його рідної історії, запізнавав його з українською культурою, а відтак, пристосовуюги в потребі ги то карність, ги то гордість, ги то покору, творив з того жіноцтва карних та надійних патріоток.

Ось тому, з нагоди 10-літнього ювілею цього цінного нашого журналу, я бажаю "Жіногому Світові" нових та більших успіхів у його праці; кріпких сил, Вам, його невсипущій та відданій справі, Редакторці; нового та безстримного запалу всім співробітницям та співробітникам; а всьому Жіноцтву Української Канади говорити про свій журнал та працювати для нього завжди й усюди.

Зі своєї сторони, в цей радісний та світлий день, я пристосовую до себе одну популярну американську приповідку, що каже, "голосніші діла ніж слова" й тому складаю як ювілейний дар нашому жіногому журналові, "Жіногий Світ" $25.00.

З глибокою пошаною до Вас,

Маруся Е. Бек

Літературний конкурс СФУЖО

Літературна нагорода, яку уфундувала Маруся Бек з нагоди Світового Конґресу Українського Жіноцтва, знайшла живий відгук, хоч конкурс тільки що проголошено. Наспіло кілька запитів і нарисів. До 31 березня 1960 р. — речинець замкнення конкурсу — ще є часу доволі.

Пригадуємо ще раз умовини конкурсу:

Сюжетне оповідання або новеля довільного розміру, в осередку якої є цікава жіноча постать чи проблема.

Передбачені дві нагороди по 100 дол. за рівнорядні два твори, що будуть пізніше надруковані в журналах "Жіночий Світ" і "Наше Життя".

Надіслані твори розгляне мистецьке жюрі у складі: Галина Журба, Наталя - Лівицька-Холодна і д-р Богдан Романенчук.

Конкурсові твори треба надсилати на адресу: WFUWO, 909 N. Franklin St.
Philadelphia 23, Pa., USA
з дописkölt "Для Літературної нагороди".

ПРИВІТАННЯ СПІВРОБІТНИЦЬ І СПІВРОБІТНИКІВ

Слово, ти огненна криця...
Леся Українка

Дорогі Пані, Редакторко, співробітниці й читачки "Жіночого Світу"!

У тісній єдноті Ви, що писали й працювали над виданням журналу і Ви що споживали й зужитковували найкращий твір людини: слово — Ви дали, а потім підсилювали життя нашого журналу. Десять літ він яснів на шаті нашої громади і його сяйво було видно здалеку не тільки в Канаді, але в інших країнах, де живе українська жінка. Слава Вам і честь за те, а "Жіночому Світові" побажання розбудовуватися й тривати роками — новими десятиліттями.

Віддана щиро Ваша співробітниця й читачка,
Софія Парфанович

* * *

До Хвальної Редакції
Журналу "Жіночий Світ"
Вінніпеґ, Ман.

Шановні й Дорогі Пані!

Незвичайно мило привітати мені Вас у справді великий день Десятиліття появи Вашого цінного журналу!

Десять років уже появляється правильно Ваш журнал, розходиться далеко поза межі Канади та лучить українське жіноцтво зв'язками спільних зацікавлень та почувань, спільних труднощів, великих завдань, що виростають перед жіноцтвом кожної еміґрації: зробити свої родинні огнища нездобутими твердинями народнього духа та дати молоді те, що в нормальних обставинах мав би дати не лиш родинний дім, а в першу черга близька рідна земля та жива й промовляюча на ній власна традиція.

Важко змірити та оцінити, як багато допоміг Ваш журнал українському жіноцтву Канади — та не лиш Канади — у цьому його важкому завданні! Про це скажуть щойно майбутні роки та покоління.

Але коли проходжу в думках Ваш десятилітній шлях (а майже від самого початку ми були "знайомі" й я мала правдиву приємність співпрацювати з Вами), то бачу не лиш великі завдання, що стояли перед Вами, але й Вашу послідовну та щиру, буденну та на перший погляд нераз і дрібну працю, що в сумі творила число за числом та наповняла їх питомим змістом.

Отже, коли у велике свято Десятиліття доводиться підводити задовільні підсумки Вашої жертвенної праці, прийміть від мене якнайщиріші побажання, щоб Наш Журнал не лиш удержався, але й розвивався щораз краще і нехай Бог не поскупить Вам сил та енерґії до Вашого такого важливого із національної точки погляду діла!

Із щирим привітом та правдивою пошаною,
Леся Храплива

До Редакції "Жіночого Світу"
на руки Пані С. Бубнюк.

З десятиліттям праці "Жіночого Світу" вітаю журнал і його довголітню редакторку, п. С. Бубнюк, з якою співпрацювати було завжди легко й мило. Ніколи ні релігійні, ні партійні питання не ставали на перешкоді праці в журналі...

Тому бажаю дальших успіхів у Вашій праці, Пані Редакторко, для добра всієї української спільноти.

Катерина Антонович

* * *

Вітаю редакцію "Жіночого Світу" з радісною датою 10-літнього Ювілею.

Десять літ існування українського часопису поза межами України є велике досягнення — вислід жертвенної праці для добра батьківщини.

Щиро бажаю й далі успішно виконувати своє відповідальне й важливе завдання. Щасти Боже!

Галина Лащенко

* * *

Сердечні поздоровлення і щирі побажання успіхів у дальшій праці Редакції і Співробітницям славного журналу "ЖІНОЧИЙ СВІТ", що оце переступає перший десяток років свого існування!

Десять років існування жіночого журналу свідчать не тільки про майстерне редакційне керівництво й не тільки про високий рівень інтеліґентности та національної свідомости його читачок. Ні, він свідчить про більше. Він свідчить про здисципліновану витримку і свідомий порив тих тисяч українських жінок, що згуртувались навколо визвольної ідеї, якій саме служить журнал "Жіночий Світ".

Кожна организація служить цій ідеї по різному, кожна шукає своїх шляхів для здобуття незалежности нашого Краю. Важить, щоб розходження між різними групами не доводили до ненависти і щоб різниці партійних чи політичних переконань не вносили розламу в національне життя.

"Жіночий Світ" є журналом, що дбає про конструктивну працю, що служить позитивним, додатнім цілям — і ось саме за це йому належиться в першу чергу шана й відзначення. "Жіночий Світ" гостинно одкриває свої сторінки всім — старим і молодим, давнім і новоприбулим, східнім і західнім, — і оце соборницьке звучання є найбільш додатньою рисою в праці журналу.

Щасти, Боже, ще на довгі роки такої ж корисної праці!

Людмила Івченко

До
Хвальної Редакції журналу
"Жіногий Світ".

Прийміть і від мене особисто з нагоди 10-ліття існування "Жіногого Світу" сердегне привітання. Зокрема висловлюю щиру подяку Вш. Пані ред. Стефанії Бубнюк за прихильне й уважне відношення до Осередку Української Культури й Освіти.

Щасти Боже в дальшій майбутній праці!

Тетяна Кошиць

* * *

В ПЕРШЕ 10-РІЧЧЯ

Передо мною 10 рігників "Жіногого Світу". Наявний це доказ, що "Жіногий Світ" виходить уже 10 років. Треба признати, що в наших умовинах це не абиякий здобуток.

В уяві пересуваються поодинокі фраґменти безпосередньої зустрігі з виданням журналу, та його експедицією, гергуються здобутки й недотягнення, хвилини радісні з журбою переплітаються, а все із-за того, щоб журнал вдержати на висоті.

Щире признання ініціяторкам, що зважились тоді, 10 років тому, на сміливий крок, запогатковуюги видання журналу, що йому ім'я "Жіногий Світ". Серед умовин мало сприятливих, без матеріяльної бази, з малою горсткою співробітників, але з ентузіязмом у серцях і вірою, що ідейне гленство ОУК піддержить ініціятиву свого проводу, появилися перші гисла журналу "Жіногий Світ".

Високоідейне гленство справді не завело. Воно з непослабленою енерґією щиро співпрацювало й співпрацює з редакцією до сьогодні, здобуваюги нових передплатниць, допомагаюги матеріяльно контестами, та збірками в грошах при різних нагодах.

Довголітня редакторка журналу, п. Стефанія Бубнюк, нав'язала контакт з усіми скупгеннями й поодинокими передплатницями, та вдержує тісний, приятельський зв'язок з ними. Поширила круг сталих і принагідних співробітників журналу. Вона не лиш редакорка, а щира дорадниця, якій на серці в першій мірі добро й якість журналу. Вона його уосіблення й душа. Вона сплела своє приватне життя з нашим журналом. Журба про нього не опускає її ні вдень ні вногі, в гасі праці й в гасі відпустки. Неможливо тому розглядати наші досягнення за 10 років та поминути її — редакторку журналу, п. Стефанію Бубнюк.

Друге десятиліття нашого журналу нехай буде герговим нашим кроком уперед. Поширім ділянки зацікавлень та впровадьмо нові, вклюгаюги проблеми виховання нашої молоді, рідношкільне навгання української мови і т. п.

Заохогуймо нашу молодь ставати в ряди постійних співробітників нашого журналу.

Сконцентруймо свої дописи з місць до найбільш конкретних, сутєвих і маркантних.

На порозі другого десятиліття нашого журналу щиро вітаю усіх гигагок "Жіногого Світу". З особливою теплотою вітаю передплатниць з Содбури, Онт., що разом з паном В. Куриловим домагаються (й щиро піклуються та допомагають), щоб вдержати куток: "Українська вишивка".

Іванна Зельська

* * *

До Редакції журналу
"Жіногий Світ"
Вінніпеґ, Канада.

З нагоди Вашого 10-літнього Ювілею прошу прийняти від мене щиро-сердегні побажання найкращих успіхів у Вашій невтомній праці для українського народу.

З належною до Вас пошаною,

Дипл. інж. Оксана Кордуба-Рауш

* * *

Вельмишановна й Дорога Пані
Редакторко!

Передомною дві великі пагки гисел "Жіногого Світу". Я збираю їх і хогу оправити в альбоми. Це така важлива ріг мати рігники журналу під рукою. Нераз бракує якихсь дат ги певних даних про ту ги іншу подію — як добре мати тоді зібрані рігники журналу. Заглянете, пошукаєте і вже маєте поміг у праці.

Тепер я переглянула 10 рігників Вашого журналу. Хогу написати Вам кілька теплих слів, але щоб вони не були лише милими словами для Вас — я переглянула їх.

Преса — це такий важливий гинник в організації. Скільки труду завдавали собі провідниці українського жіногого руху, щоб могли мати пресу й видавництво.

Виїжджаюги з України, я з болем серця розлугилася з рідкими й цінними виданнями, а це: "Перший Вінок" і три книжки "Наша Доля", вид. Н. Кобринської. Рігники "Мети" з 1908 р. і "Нашої Мети" з 1919 - 20 рр., які мені подарував д-р Лев Ганкевиг, передала я бібліотеці Н.Т.Ш. у Львові і хог уже близько 20 років, я ще цієї страти не переболіла.

І тому з великою радістю вітаю жіногі видання і перед 10-ти роками радо вітала появу Вашого журналу "Жіногий Світ", якого видання взяла на себе Організація Українок Канади. Тоді вітала я ініціятиву. Сьогодні, по 10-ти роках, з великим признанням вітаю пророблену працю і ріст журналу. Годі мені вигисляти їх подрібно. Я вітаю ту працю, що пророблено, як цінний вклад для історії українського жіногого руху в Канаді. З великим признанням треба звернутися до Центральної Управи ОУК і жертвенного гленства, що рікрігно докладають зусиль, щоб журнал вдержати та покращати. Вітаю Вас, Співробітниць і Членство ОУК, за зусилля, за працю і успіх. Нехай Ваш журнал росте і розвивається дальше краще і краще. Хай займе погесне місце

між українськими жіночими виданням й заповнить частину страт, які ми понесли на Рідних Землях.

Щиро вітаю Вас з 10-літтям Вашого журналу "Жіночий Світ" та дальшого успіху сердечно бажаю.

Ірина Павликовська

* * *

З ДЕСЯТИРІЧЧЯМ

(З листа-привітання О. Лятуринської)

Від Редакції: Наша співробітниця, відома поетка О. Лятуринська переслала нам довшого листа - привітання, з якого уривок тут друкуємо:

... І завжди якось виходить нефортунно: коли про одного згадаєш, — допікають, чому про другого ні? Коли про когось добре, то чому про іншого не так само? Коли ж і добре, то чому так мало? — Чиста біда ...

А то пишучи про когось, замість доброзичливости, признання за недоспані ночі, — викликаєш обурені закиди в прибічності, в чорній несправедливості, в лютій ворожості...

То, щоб хоч уникнути закидів у прибічності, в несправедливості і т. д. і не бути побитому камінням, а ще й під Свят-Вечір, обмежимось загальником: Слава Ювілятові! З десятиріччям! З десятиріччям! Мир усім людям доброї волі!

* * *

З нагоди 10-ліття "Жіночого Світу" бажаю журналові тривкого й довгого життя, щоб і на далі так успішно пробивав шлях у тяжких, чужинних умовах, щоб не зневірявся, але витривало й відважно проломлював льоди збайдужіння та нехіті, щоб і далі запалював і утримував іскорки любови до нашої Батьківщини на своїх сторінках від найменших до найстарших.

Редакції бажаю доброго здоров'я й багато сили провести перші задуми в життя на будуче. Нехай же на порозі Вашого другого десятиліття Бог благословить Вас і помагає Вам у Вашій праці.

Леся Бризгун-Шанта

* * *

Ред. "Жіночого Світу"
Вінніпеґ, Ман.

Вельмишановна й Дорога Пані!

До святкування десятиріччя журналу "Жіночий Світ", хотілося б мені сказати хоч кілька щирих слів, які безумовно належаться Редакційній Колеґії, а зокрема Вам, як Головній Редакторці. Десять років! Здавалося б, що це не так дуже й багато — бо ж такі видання не розраховані на короткотривалість — але в наших умовах це довга й важка дорога! Скільки праці, надій і бажань, але і сумнівів та зневіри мусіло міститися в тих десятьох роках?! Скільки поборювання матеріяльних і моральних труднощів, які неминуче йдуть у парі із тим?! Але зате тепер, коли оглядаєтеся на цей пройдений десятирічний шлях, а думки Ваших читачок гуртуються довкола Вас — турботливі думки напевно відступили місце більш радісному почуттю! Ця Ваша нелегка праця над журналом, який, здавалося б призначений тільки для жінок, переноситься на домашні вогнища українських родин, на нього чекають як на гостя і як на дорадника, то ж це повинно бути не тільки радістю і задоволенням, але й підбадьоренням і заохотою до дальшої праці над ним!

Щасти Вам Боже!

Дарія Ярославська

* * *

До Високоповажаної
Організації Українок Канади
ім. Ольги Басарабової,
Хвальної Редакційної Колеґії
"Жіночого Світу"
та Вельмишановної редакторки журналу,
п. С. Бубнюк.

Оцим маю честь та велику приємність щиро вітати Вас, дорогі Пані, з незвичайним Ювілеєм - десятиріччям журналу "Жіночий Світ".

Не буду казати про велику місію преси взагалі, скажу тільки, що без жіночого журналу наші організації не мали б того поступу, який вони мають в Америці, одночасно впливаючи й на українські жіночі організації, що є по інших країнах нашого поселення.

У тяжких умовах еміґраційного життя — він лучить нас між собою, і, що найважливіше, лучить з Рідним Краєм, побуджуючи до високих ідеалів, дає напрямні до нашого поступовання, вчить просто гідного життя.

Особливо "Жіночий Світ" не боявся ставити дразливі теми до дискусії, роблячи з них врешті правильні висновки й полагоджуючи взаємовідносини.

Даючи місце на своїх сторінках насвітленню історичних подій, культури, народнього мистецтва — журнал тримає й весь час руку на живчику міжнародніх та місцевих жіночих проблем та подій.

На мій погляд журнал тільки мало давав статтей на соціяльно-економічні теми, а ці питання є підвалинами нашого життя. Вірю, що "Жіночий Світ" приділить увагу й цьому питанню, зацікавить жіноцтво, особливо молодь, яка вже починає вивчати ці явища у вищих школах та поділиться з читачками своїми знаннями.

Особливий привіт пані Стефанії Бубнюк, що вже з 1951 року на своїх тендітних плечах несе тяготи видання, які є такими важкими, коли видавництво не носить комерційного характеру.

Від щирого серця бажаю Вам, шановні Пані, дальших успіхів та сил для такої почесної та корисної праці.

Ол. Трофимовська-Кононенко,
Референтка СФУЖО по економічним питанням

У ДЕСЯТІ РОКОВИНИ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

Мені, як одному із симпатиків і співробітників "Жіногого Світу", приємно висловити свої щирі ґратуляції з нагоди 10-ліття цього журналу.

"Жіногий Світ", зокрема його симпатигна редакторка, п. С. Бубнюк, у своїй праці придержуються лінії, яку можна одним регенням передати так: нам треба шанувати наше минуле, зберігати і плекати наші гарні традиції, але водногас нам треба пильно дбати і про наше сугасне життя, щоб ми могли бути в Канаді батьками нашого майбутнього, а не тільки дітьми нашого минулого.

Такий шляхетний приклад заохогує гитагок і гитагів "Жіногого Світу" до шляхетних гинів у тому ж дусі і запліднює їх великодушними думками, допомагаюги в цей спосіб у творенні здорової громадської атмосфери в нашім, не все здоровім, суспільно-громадському житті. А це вже ідея і мета, для якої варто й треба працювати.

Бажаю "Редакції "Жіногого Світу" якнайкращих успіхів у дальшій праці для добра не тільки всього українського жіноцтва, але й для добра цілої української спільноти в Канаді, пам'ятаюги, що такою конструктивною працею допомагаємо також нашій поневоленій Батьківщині — Україні.

Щасти Вам Боже!

Андрій Кагор

* * *

До Редакції журналу
"Жіногий Світ" у Канаді,
на руки Головної Редакторки.

Вельмишановна та Дорога
Пані Редакторко!

Дозвольте мені герез Вас висловити мій щирий привіт і поздоровлення Вам, усій Редакції та співпрацівникам з нагоди 10-ліття існування журналу "Жіногий Світ".

10 літ! .. Це легко тільки сказати, але в умовах української дійсности треба було міцних зусиль, праці та твердої віри, щоб збергтися при житті та святкувати 10-літній Ювілей.

І за все те Вам належить признання й велика подяка.

Нехай же "Жіногий Світ" поширюється в усьому "українському" світі, нехай він догекає й тієї щасливої години, коли можна буде без перешкод йому загостити на Рідні Землі, до вільної України.

Як. Танцюра

ред. "Кутка Городництва"

До
Хвальної Редакції
"Жіногий Світ".

З нагоди 10-ліття існування журналу "Жіногий Світ" дозвольне й мені долугитися до цього святогного ювілею.

Жалую, що не можу загислити себе до співробітників від погатку появлення першого гисла, однак повних вісім літ я "вірою і правдою", в міру своїх сил був постійним дописувагем, гитагем і пропаґатором Вашого журналу.

Щасти Боже Вам дальше багатих успіхів для добра і слави українського жіноцтва.

Леонід Багинський

* * *

"Жіногий Світ"
Вінніпеґ, Ман.

Вельмишановні Пані!

Жіногий світ такий широкий, поле діяльности та зацікавлення української жінки просто безмежне. Щоб виповнити жіногий світ корисним та змістовним змістом, щоб подати українській жінці матеріяли з усіх ділянок її життя, діяльности та зацікавлення, то на це треба праці, та ще раз праці.

І "Жіногий Світ" (цим разом журнал) протягом свого першого десятиліття виконував своє завдання з великим успіхом. Були в ньому матеріяли не тільки на суто жіногі теми, але й на загально громадські. Себто українські жінки не відсепарувалися в якусь там самостійну "амазонську республіку", а лишилися активною передовою гастиною українського громадянства.

У важкій наполегливій праці над виданням та редаґуванням "Жіногого Світу" Вп. Паням в редакції помагали й головіки.

На друге десятиліття існування "Жіногого Світу" моє щире побажання жінкам, працівницям пера, щоб вони перебрали від головіків авторів їхні теми, бо тож жіногі теми. Гуртуйтеся, пані, довкола "Жіногого Світу" не тільки як гитагки, але й як співробітниці!

Щасти Вам, Боже, на дальше десятиліття!

З глибокою пошаною,

Г. Гордієнко

* * *

До
Редакції журналу
"Жіногий Світ"
у Канаді.

Організацію Українок Канади, Редакцію журналу "Жіногий Світ" і всіх його співробітників щиро вітаю з десятилітнім Ювілеєм. Бажаю, щоб Всемогутній Бог обдарував здоров'ям, щастям та успіхом у цій надзвигайно корисній праці на многі, многі літа!

З правдивою пошаною,

Ф. Штовхань

Ювілей небуденної людини

Дня 22 листопада 1959 р. у Детройті відбулася велика подія: ювілей 25-ліття громадської праці Марусі Бек. Ініціятива вийшла від зорганізованого жіноцтва, якого центральним пунктом був 26 Відділ Союзу Українок, що його заснувала колись Маруся Бек.

Поділюся з Читачками декількома враженнями з бенкету. Зразу ж зазначу, що неможливо докладно описати його, бо впродовж п'ятьох з половиною годин сказано так багато й виконано стільки милих точок, що усе те вимагало б величезної статті, яку й на ділі помістила дітройтська Українська Газета. Там вона займає майже цілу сторінку великого формату.

Бенкет відбувався в залі Українсько-Американського Осередку, якого сцену прибрано квітами й килимами й де відбулося згодом відслонення портрету Ювілятки та концертова частина. При гарно заставлених столах зібралося около п'ятсот гостей, з того більшість була все ж жінками. Вони бо вшановували небуденну жінку. Товстмастерувала дуже вміло п. Марія Квітковська.

П. Олена Климишин виголосила змістовий реферат-біографію Ювілятки. Всі ми добре її знаємо і нераз читали в журналах і часописах і дивувалися двом обставинам: як народжена тут людина не тільки не відстала від свого народу, але стала його гарячою ентузіясткою й працівницею для його добра. Друге: як жінка та ще й українка дійшла майже до найвищого щабля кар'єри в міській управі і стала президентом міської ради. Це напевно треба завдячувати її небуденним обдаруванням. Цю доповідь доповнила Катерина Хомяк спогадами про початки організаційно-патріотичної праці Марусі Бек.

Після тих двох офіційних промов наступив ряд інших від громадянства, в яких воно однозгідно підносило прикмети й заслуги Ювілятки для української спільноти. Промови переплітали милі моменти, як вручення квітів Ювілятці сестрою й братом Сенів, вручення грамоти заслуги адвокатом І. Панчуком, двох томів Білої Книги про чорні діла Сталіна П. Трепетом. Відчитано телеграми, серед яких вирізнювалися телеграми від СФУЖО і редакцій жіночих журналів.

В концертовій частині виступила В. Биковець з відспіванням кількох пісень при акомпаньяменті Л. Терлецької. Її мелодійний голос як і виконання внесли милу мистецьку атмосферу на святочну залю. Її доповнила дальша точка: виступ бандуристок під керівництвом П. Потапенка, що зворушували своїми милими голосами й пригрою на бандурах і відспівали-відіграли ряд прегарних пісень. Захоплена публіка відспівала гуртом останню точку "О Україно, о люба ненько", улюблену пісню Ювілятки.

Наступна частина зовсім різнилася від подібних бенкетово-ювілейних імпрез. В ній домінували дві найважніші події: відслонення портрету Марусі Бек і проголошення та побудова фонду для влаштування світової виставки українського образотворчого мистецтва в 1960 році. Портрет виконав по мистецьки арт. М. Дмитренко і його відслонення виконав він сам під аплавз зібраних. На вступі п. І. Цісик

Сцена відслонення портрету Марусі Бек

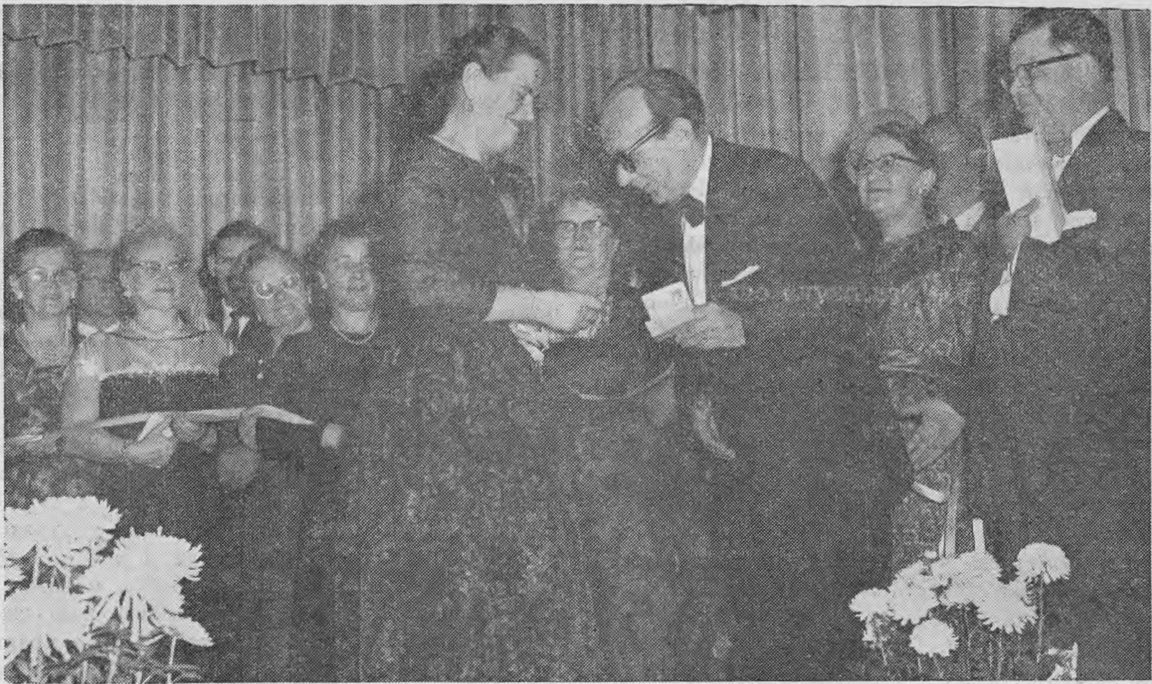

Маруся Бек передає мистцеві Е. Козакові чек на $1,000, які спонзори склали на її руки з нагоди Ювілею на Виставку образотворчого мистецтва.

розказала про життя й досягнення цього мистця та про спільну ініціятиву його і арт. Е. Козака для влаштовання згаданої в горі виставки. Щоб дати їй реальну підбудову підшукано сто спонзорів з-поміж установ і громадян, які склали по 10 дол. і той чек на 1.000 дол. вручила п. Цісик Ювілятці, яка передала його Е. Козакові — голові майбутньої виставки. Коротким словом закінчив цю частину Е. Козак.

Промова Марусі Бек доповнила й закінчила свято. З питомою собі красномовністю вона накинула картину знищення й злиднів в Україні і на її тлі вивела необхідність зберігання й відбудови мистецьких скарбів нашого народу. До того має причинитися майбутня виставка, а зберігання української душі, культури та єдности запевнить нам не тільки невмирущість, але й здійснення нашого найбільшого бажання — вільного життя у Вільній Самостійній Соборній Українській Державі.

Пані Є. Запорожець, що була й відкрила свято, закінчила його подякою приявним. На початку свята проказав молитву католицький священик, о. д-р С. Кнап, а закінчив молитвою о. Микола Лящук, настоятель православної парохії в західній частині міста. Відспіванням славня "Ще не вмерла Україна" закінчено це помітне й для всіх важне свято. Помітне воно однозгідною поставою всього громадянства, яких би не було угрупувань, обох церков та всіх українських установ у Дітройті. До того ж свято відбулося в чисто українському середовищі, без чужих і в українській мові. Це підносило його вартість та чар.

С. Парфанович

Дівочий ансамбль "Бандуристок" передає в'язанку українських пісень-мелодій у честь Марусі Бек.

ЖИТТЯ — ЦЕ РАДІСТЬ

(М. Ї. Мандрика, "РАДІСТЬ", поезії, друком спілки "Тризуб", Вінніпеґ, 1959, ст. 143).

Життя поета йде не математично-розмірено. Часом він напише цілу поему за одну ніч, часом сидітиме місяць над одним маленьким віршиком, що його вже здавна носив "мов цвяцок, у серце вбитий", часом він замовкає на пару років — на злісну радість деяких критиків, що розтрублюють тоді на всі лади, ніби то криниця вже висохла. З видаванням ще більш примхлива справа, бо не завжди це від автора залежить. Дехто видає кожну писанину, кожні вискрібки, все що в голову прийде, інші ж видають мало або нічого. Багато авторів діждались видання своїх творів аж по смерті.

Видавання творів М. Ї. ("Ї" означає ім'я поета по-батькові, в його транскрипції — "Їванович") нерівномірне. Перша збірка, "Пісня про Анемону", вийшла в 1917 році, потім нічого аж до 1941, потім знов перерва аж до 1957 року, коли автор вирішив зробити підсумок своєї творчости від 1905 року аж до 1957. Обіймаючи такий великий період, книжка "Золота Осінь", поза відзначеними критиками позитивними якостями, не являється зразком гармонійности і єдности стилю. Але поет, досягнувши пори своєї Золотої Осени, мабуть, більше має змоги й часу присвятити підсумкам своєї творчости і життя, і лише два роки пізніше, в 1959 році, вже вийшла ще одна збірка М. Ї. Мандрики — "Радість". Ця збірка, обіймаючи лише дворічний дорібок поета, кількістю і якістю матеріялу дорівнює всьому написаному за попередні 52 роки! Книжка вражає єдністю стилю, стрункістю, прямолінійністю філософії і гармонійним настроєм радости і вдячности за Життя.

"Радість" могла б бути названа знов таки "Золотою Осінню", коли б автор уже не назвав так попередньої збірки, бо радість свою поет бачить таки у своїй золотій осені. Скільки разів він споминає (а з ним і читачі!) все те щастя, що людина зазнає від Богом даного життя, "радість і біль, і розкоші чуття — щоки рожеві, уста, чорні брови, мужню красу, дивні сили життя..." Все, що нам трапляється в житті, на думку Мандрики, тільки підсилює насолоду буття істоти думаючої, творячої і люблячої.

Немає радощів без сліз пролитих,
Як і кохання без хвилин гірких...
Щасливий, хто їх мав в літах прожитих,
І вбоге те життя, яке не знало їх.

Хоч і не можна все, писане поетом від імени "я", **приймати, як автобіографічні факти, проте** всі такі вірші безумовно являються документом авторового світогляду. І ось, із головного принципу — що зміст життя — в його радощах, щасті, коханні, людяності, випливають стрункі обриси досить сміливої філософії Мандрики, за яку забобонні "святоші" могли б його суворо судити. Він виступає проти застарілих релігійних догм про жорстокого Єгову зі Старого Заповіту, який вимагав від людей покори, самозречення і суворо карав за гріхи, більшість яких Мандрика вважає не гріхами, а насолодою життя, влучно окреслюючи їх як "непорочні, радісні гріхи".

Лише один закон я знав:
Одвічности й добра скрижалі —
Я ближнього за себе мав,
До себе брав його всі жалі.

Мандрика змальовує у своїм "Псалмі" новий образ Бога, Бога, що дає Людині всі дари життя, розум і правдивий рай на землі. Зі скептицизмом поет відноситься до забобонів і удаваної набожности, до палення єлею й воску та биття підлоги головою. Натомість він каже:

Людська душа — це маленька перлина
Божого серця, чуття і душі.

Епіграфом для більшости віршів служить поміщений у книжці портрет покійної дружини поета, Ганни, вірної його подруги ще з 1917 року аж до останніх літ. Її він увіковічнив у образі ніжної анемони в раніших віршах, і для цієї збірки вона сяє маленькою зіркою побіч місяця, якою вона стала, на думку поета, після своєї смерти. Хоч більшість віршів не датовані і не позначені наголовками чи присвятами, постійне споминання "чорних брів і чорних очей" звертає погляд читача до приємної фотографії Ганни. Проте, в інших віршах інтимно згадуються й інші жінки, якась бльондинка, якась замолода для автора істота, за почуття до котрої його справедливо чи несправедливо осуджує людське середовище, як це видно із декількох віршів, а часом наш Аполлон змальовує себе в оточенні аж трьох закоханих у нього жінок, з яких принаймні дві — не його дружина — це все не треба брати за зле. Поет часто переживає в душі багато більше, ніж у дійсності. Недаром же Мандрика пише, що він "ближнього за себе мав"...

Вірші Мандрики на теми кохання — ніжні, інтимні й еротичні в найліпшім розумінні цього слова. В його поважному, осінньому віці, вони написані так, що їх з успіхом може деклямувати закоханий юнак своїй дівчині ("Не можу, ні, я стерти з уст моїх огню твого нестримного кохання"... "Лиш один раз вогонь палав між нами"... і багато інших). Найкращі ж із ліричних віршів — це ті, що виразно написані для Ганни або в пам'ять її. На кожному кроці згадує її поет, благаючи зійти з рамців портрета в його обійми, і ввесь час віддає він їй пошану. Я теж Ганна, і кожна із нас трохи Ганна, тому і приємно українським жінкам читати його ніжні, вдячні вірші й уявляти, що це так до нас говорять наші, не такі красномовні, або й зовсім мовчазні чоловіки, висловлюючи вдячність за наші щоденні турботи й підтримку, яка особливо помітною стає після втрати вірної подруги...

Патріотичних віршів у книжці не дуже багато, але досить, щоб освітлили це поле авторової творчости. З віршів довідуємось, що покинувши батьківщину, сорок літ тому, через всі свої далекі мандри, поет ні на хвилю не забув свого краю і свого народу. Не знайдете в збірці пустого брязкання мечем, бо за всі ці роки автор справді не

мав нагоди, як і решта з нас, дією стати на справу визволення України, але серце і слово Мандрики лишилось вірним батьківщині.

Вже сорок літ, а серце все ще там...
Не гасла в нім любов ні на хвилину!
І я життя віддав і ще віддам
Тобі, моя далека Україно!

Два вірші у збірці "Радість" присвячено українським поетам: один — Олесеві, а другий — Т. Шевченкові, якого підносить на найвищі висоти.

Хіба Шевченко не родивсь на сіні?
Не був замучений на смерть за всіх?
То чом же Моринці не є святиня
І сам Тарас не є серед святих?

Він, як Христос, творив чудеса воскрешення з гробу української нації і врятував Україну в той час, коли їй загрожувала смерть. Така оцінка — один із найкращих трибутів Тарасові Шевченкові і, може найсильніший вислів патріотичних почувань Мандрики.

Щодо форми — Мандрика ані новатор, ані реакціонер. Він стоїть плече в плече з формою культурних поетів сучасної української літератури, спрямовуючи, проте, головні свої зусилля не на форму, а на зміст. Мало хто із сучасних поетів, в Україні і поза Україною сущих, спромігся на нову, струнку й оригінальну філософію модерного й гуманного гедонізму, та ще в такі літа, коли багато інших поетів і не-поетів спроможні тільки плакати та "догоняти літа молодії на кленовім мості", а що вони, ті літа, не вернуться, то й спускайся на дно... Автор цурається формалістичного новаторства і кепкує з "бітників":

Нема страху, як мертвий дух кретина
Збиває з слів безглуздії рядки,
Бо викине на смітники людина
Розбитих слів і речень черепки".

Ритм віршів Мандрики легкий, хоч часом він збиває одну ритмічну структуру на другу (у вірші на ст. 22 — з хорею — на дактиль — знову на хорей, тоді на амфібрахій, немилосердно перекривляючи наголоси...). Очевидно, автор забагато розраховує на згладження ритму при читанні, але то вже була б ритмічна проза, а не метр. Покищо можна писати або метричним віршем, або верлібром, яким, як признаються поети, тяжче писати, ніж розмірами унормованими Вірші Мандрики — здебільшого ліричні, з небагатьма і недовгими описами природи. Образи будовані, в головному, через вислів почуття і добір емоційних слів, проте є тут і дещо варте уваги шукачів літературних перлів — такі зразки, як "дзвін срібних струн у арфі дощовій", або рядки

В зелених ризах дерева
Над річкою псалми читають.

Читаючи поезії, я виписала чимало виразів, слів і форм, з якими не погоджуюсь, але чар золотої осени поета не дає мені, багато молодшій, тут його "поучати". Якщо автор, прочитавши цю рецензію, хотів би знати мої зауваги, я могла б йому подати їх листовно. Проте, не можу оминути ще однієї справи — про оцінку самим автором своєї творчости. На всякий випадок, якби Бог не дав йому змоги випустити ще одної збірки (а ми будемо сподіватися, що ще її побачимо!), Мандрика подає на початку ж цієї збірки свій "Заповіт", а в кількох дальших поезіях — свою власну думку про своє значення в українській літературі. Багато світової слави поетів і поетів меншої величини заздалегідь складали собі "заповіт" або пам'ятник. Зробив так російський поет Державін, зробив це росіянин Пушкін, і зробив наш Тарас Шевченко. Зробив і Мандрика. Державін ставив собі монумент за те, що він виспівував милість царську, Пушкін — за те, що служив своєму, російському народові і виспівував свободу. За це Пушкін поставив собі "нерукотворний пам'ятник" і передбачив невмирущу славу (і пророцтво це, на його щастя, сповнилось, але Державіна забуто, і він свого заповіту не вартий). Шевченко ж наш, що не вмре, поки живе хоч один українець, не ставив собі жадного пам'ятника. Він заповідав не себе славити, а визволити з пут Україну, просячи себе згадати лише "незлим, тихим словом".

Що ж заповідає Мандрика? Для України, принаймні, в "Заповіті" — нічого, для себе — відмовляється від "пізніших дифарамбів", але зазначає, що він творив "безсмертні грона слів", і це — його дар "в скарбницю України". В іншому вірші він знов каже, що його слова — це "дар мій до її (України — Г. Ч.) скарбів". Ще в іншім вірші, знов таки позначеним трьома зірками (а тих зірок у Мандрики стільки, як на погожому небі), поет каже: "Я сію слово повне, як те зерно". А ще далі нові три зірки провіщають:

Читають люди віщії слова,
Що я пишу, **як той пророк скрижалі.**
(Підкреслення моє — Г. Ч.)

Тут читач, поласувавши золотим медом поетових віршів, раптом помічає, що така оцінка, навіть якщо б вона була справедливою, то напевно засмілива й нескромна. Пушкін, який скромністю не славився, сказав про себе в своїм "Пам'ятнику" таке:

І славен буду я, доколь в подлунном мире
Жив будет хоть один поет...

Пушкін тут пересолив. Крім росіян, поети світу можуть без нього вже і зараз дуже добре обійтися. Але Мандрика, на зразок Пушкіна, теж виголошує декларацію:

І будуть жить віки мої слова,
Доки є серце у людини.

Може це і справдиться, особливо, якщо б Мандрика ще встиг написати дійсно монументальний твір на славу України й людства. Але значення поета звичайно виясниться тільки в світлі історії, і не за життя творця. І присуд той дає, словами автора, "Одвічности свята рука — не ми."

Ганна (Черінь)

НА ПОРОЗІ ДРУГОГО 10-ЛІТТЯ НАШОГО ЖУРНАЛУ "ЖІНОЧИЙ СВІТ" ЩИРО ВІТАЮ РЕДАКЦІЮ, УСІХ ДОТЕПЕРІШНІХ СПІВРОБІТНИЦЬ (-КІВ), ЧИТАЧОК І ПРИХИЛЬНИЦЬ.

Іванна Зельська

ОЛЬГА ВОЙЦЕНКО І ЇЇ "ІНШИЙ СВІТ"

Пані Ольгу Войценко знаємо ми, її приятелі, ще з часу нашого приїзду до Канади. З нею багато зв'язано. На початку це було знайомство, потім приязнь і нарешті — милі дружні відносини. Перед її від'їздом до Европи в 1958 р., коли місцеві канадійські приятелі почали відмовляти її від цієї подорожі, ми радили їхати побачити Европу, побачити інших людей з широким світоглядом, з іншою психікою, людей, для яких доляр не є центром життя, які мають зовсім інші зацікавлення, мрії, пляни, надії, для яких не відіграє такої ролі домашній комфорт, які хоч у багато гірших умовинах життя, живуть цікавіше й багатше тими культурними цінностями, яких повно у старій Европі.

Пані Войценко довго підготовлялась і обдумувала цю подорож. Збирала відомості й матеріяли, знайомилась зарання з тим, що вона хотіла, мала й мусіла побачити. Обіцяла писати про свої помічення на враження і ми всі з цікавістю їх чекали. І ось що тижня друкувалися в часописі звідомлення п. н. "З подорожнього нотатника" і ми ніби їздили, подорожували разом з авторкою і що далі вона їздила, то цікавіші ставали її описи.

І знаменно, що не тільки близькі приятелі і знайомі, а й зовсім сторонні казали, що описи подорожі О. Войценко цікаві. І це завжди приємно було чути, нам її приятелям, бо ми також у першу чергу перечитували її репортажі з подорожі. Описи свіжі, безпосередні, прості, щирі й милі. Її захоплення Европою було велике. Зустрічалась з різними видатними людьми — представниками науки, і представниками культурного життя — професорами, редакторами, журналістами, видавцями, політиками, організаторами шкіл у таборах біженців, представниками церков, релігій. Вона зауважила, що між ними нема ворожнечі й незгоди, яку вона звикла бачити в Канаді, а всі працюють разом для української справи.

Зустрічалась і з мистецьким світом — скульпторами, малярами, пам'ятками мистецтва, церквами, старовинними музеями, театрами, музикою, зовнішнім виглядом міст, красою природи. Крім цього старалася познайомитись і з приватним життям українців. Всюди мило, тепло й ласкаво, як може тільки жінка, підходила до них, намагалась допомогти, щось їм зробити, а в мистців купити картину чи скульптуру для свого покищо невеликого музею.

Мала свій фотографічний апарат і зробила багато цікавих знимок (деякі ввійшли в її книгу).

І нарешті пані О. Войценко повернулась назад до Канади й настав кінець описам цікавих подорожів і зустрічів... Ми чекали появи її книжки. Тепер я тримаю її в руках з світлинами з подорожі на обкладинці і з простим написом "Інший світ — інші дні". І так приємно переглядати і знов переживати разом з авторкою її подорожі.

Ця книжка така цікава, що дуже хотілось би, щоб більше українців прочитали її і, крім цікавого матеріялу, відчули й душу авторки, що в усіх описах світить нам теплим вогником ,а це так рідко тепер трапляється. Вона, уроджена канадійка, зуміла зрозуміти й культурно підійти до Европи. І Европа їй багато дала ,— сама вона каже, що приїхала іншою людиною.

Та бачу й один недолік цієї милої книги, а це відсутність портрету авторки. Ми її знаємо, ми її бачимо, але ж читатимуть і люди далекі, чужі, і їм було б приємно й цікаво побачити саму авторку, що з великої скромности не помістила своєї світлини.

Катерина Антонович

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА,
ЯКА НЕ БУВАЛА,
НАД ВЕРТЕПОМ ЗВІЗДА ЯСНА
СВІТУ ЗАСІЯЛА.

ДЕ ХРИСТОС РОДИВСЯ,
З ДІВИ ВОПЛОТИВСЯ,
ЯК ЧОЛОВІК ПЕЛЕНАМИ
УБОГО ПОВИВСЯ.

АНГЕЛИ СПІВАЮТЬ,
СЛАВУ-ЧЕСТЬ ЗВІЩАЮТЬ,
ЯК НА НЕБІ, ТАК НА ЗЕМЛІ
МИР ПРОПОВІДАЮТЬ.

І МИ ТЕЖ СПІВАЙМО,
ХРИСТА ПРОСЛАВЛЯЙМО,
ІЗ МАРІЇ РОДЖЕНОГО
СМИРЕННО БЛАГАЙМО.

ПРОСИМО ТЯ ЦАРЮ,
ПРОСИМО ВСІ НИНІ:
ДАРУЙ ВОЛЮ, ВЕРНИ СЛАВУ
НАШІЙ УКРАЇНІ.

—o—o—o—

РІЗДВО В ДІДУСЯ КОСТЯ

Ярко палали світла ялинки й кидали таємничі тіні на все навколо. Малий янголик із вати на самому вершку майже під сріблистою зіркою усміхався радісно й шепотом розмовляв з паяциком, що висів поруч нього.

— "От гарно співають", — казав він. "Чи дома, дома, хазяїн дома, поєми"... "Бог предвічний народився"... — неслося тихо й святочно по хаті.

І так колядка за колядкою...

А тоді наймолодша Ляля не витримала.

— "Ну, а коли ж ми під ялинку заглянемо? Я хочу знати що мені Дід Мороз приніс!"

"А от хоч би й зараз" — відповів старенький сивоволосий із могутніми кокацькими бровами дідо.

Того тільки й треба було! В кімнаті піднявся гамір, рух.

Тільки бабуня та дідо, здається, не переймалися. Сиділи тихо й з любов'ю споглядали на своїх унуків.

А їх, нівроку, цього року було. Аж семеро. З далеких частин Канади приїхали, щоб свята разом відсвяткувати.

— "М'ячик!"

— "Ляля!"

— "О, дивись! Книжки! А які образки гарні!"

— "А це що?"

І раптом всі діти замовкли. У великому, чи не найбільшому пуделку лежала шабля, жупан і тепла козацька смушкова шапка. А під ним шаравари.. малинові... і вишивана сорочка.

Оля скоренько почала шукати за карткою. "Всева! — крикнула вона. Всева, це для тебе. Ану одягнись".

Всева не треба було два рази просити. Вибіг з пуделком під пахою і вмить ока з'явився в дверях козак. Шабля при боці, ще й вуса причепив!

— "Гей там на горі Січ іде" — почав Всева маршувати, а всі за ним.

Забули про дарунки, ялинку, про діда, про все!

— "От, чисто Січ Запорізька!" — озвався дід.

— "Зараз підготовимо засідку на турка".

— "Дідусю, а може б ти розказав нашим запорожцям, як то було на Січі в Різдвяні Свята славного 1675 року?"

— "А так, так — дідусю, розкажіть, підхопили Славко й Оля, і вмить вже всі сиділи коло діда.

— "Давно це було — почав дід Кость. В зимі року 1675. А діялося воно в Україні. От там, де ваші татко й мамця, ну і я з бабцею народилися.

Україна тоді була дуже сильна. Хоч і мала страшних сусідів, як ось турків, перед якими цілий світ тремтів, та мала й своє хоробре військо — запорозьких козаків.

Отож козаки частенько нападали на турецькі оселі, розбивали тюрми, розковували бідних невільників-християн і помагали їм повертатись додому. Радості тоді не було кінця. Та не злюбили їх турки за те.

І ось взимі 1675 року турецький султан наказав татарам і туркам зруйнувати Січ. І наказав він це зробити на саме саміське Різдво, бо тоді, мовляв, всі козаки розходяться по своїх домах по всій Україні, і не буде кому Січі боронити. Сила силенна татарів, турків та яничар пішло тоді в Україну.

А козаки ж і не догадувались, що така засідка готується на них. Багато їх розійшлося по хуторах та містах України Різдво Христове святкувати разом із родиною, ось так як ми всі зійшлися тут. І тільки мала горстка, що їм було далеко додому, або що не мали родини, залишилися на Січі.

Після вечері розійшлися козаки по куренях і почали весело бавитися. Довго по півночі бавилися вони, а тоді втомлені полягали спати. А турки й татари в той час разом із яничарами тихенько підійшли під Січ. Взяли в полон вартових і тайним входом по одному ввійшли в Січ. Посходилися на площі й чекали наказу , коли кинутися на січовиків.

Та, на щастя, молодому козакові Шевчукові чогось не спалося цієї ночі. Він виглянув у вікно, щоб побачити чи небо гарне зоряне і з жахом перехрестився... Свят, свят! Що це таке? Татари в Січі? А може я сплю? — і протер очі.

Ні, вороже військо таки стояло по середині площі й готовилося до нападу. Скоренько козак Шевчук побудив козаків і розказав що сталося.

Тихо, щоб ворог не чув, зібралися козаки. Помолилися і найкращі стрільці повставали коло вікон. Решта ж доставлятимуть зброю!

— "Раз, два, три — бий!" — впала команда. І гримнули стріли в яничар. А вони мов підкошені падали один за одним.

Жах охопив їх. Хотіли сховатись, а не було куди. Хотіли втекти тайним проходом, тим самим, що вони ним ввійшли в Січ, але й той вже був зовсім забитий трупами. А стріли летіли без перестанку і що раз інший яничар падав. Не було порятунку! А ще як запорожці побачили, як мало ворогів залишилось, вибігли із куренів та як пустили шаблі в рух!

Пише старий літопис, що із 15,000 яничар, тільки 1,500 тоді залишилося, а орда так перелякалася, що чим дужче втекла в Крим.

От так то наші прадіди - козаки запорожці боролися з ворогами.

— "Дідусю, а чому тепер в Україні нема козаків?" — запитав знов Василько.

— "Бо це було давно, давно — майже 300 літ від того часу минає. І наш край тепер у неволі під москалями так, як багато інших народів. І не тільки не має свого війська, а й Різдва святкувати не може.

— "То українські діти, там в Україні не мають святої Вечері?"

— "Ні, ані ялинки не мають, ані колядок не співають, ані до церкви не йдуть.

— "Як сумно" — сказала Галя.

— "Дідусю — помолімся до Ісусика, отут під ялинкою. Подякуймо, що ми такі щасливі, і... дідусю! — попросім Ісусика, щоб Він допоміг українським дітям, там в Україні, Різдво святкувати і Бога прославляти, так як ми це робимо. Добре, дідусю?" — дуже поважно промовив Всева.

— "Добре діточки, добре!" — і всі поклякали коло ялинки, а дідусь промовляв молитву.

HAVE YOU HEARD THE STORY?

(A Folk Carol Adapted from the Ukrainian)

by MYRA LAZECHKO HAAS

Have you heard the story,
Have you heard, good neighbor,
How a son was born to Mary,
Born of holy labour?
Not in stone or wattle
Was the house of kneeling,
But a shelter in the open,
Heaven for a ceiling.

From the hills she journeyed,
Scorning fear and pity,
Carrying the child within her
To the Holy City.
In her arms she rocked him
To a singing story,
Naming Jesus the Redeemer
And the child of glory.

Take our prayers, dear Mary,
Bend Your grace maternal,
Plead for us, His living kingdom
Through Your love eternal.

The Story of a Christmas Tree in a Ukrainian Home

My line of ancestry can be traced back through many centuries. In fact, the legend about my family passed on from generation to generation for almost two thousand years is still an important part of the Christmas festivity.

'It seems that one cold wintry night a lonely boy was wandering in a big forest. After a long time he came upon a poor woodsman's family; they brought branches from a tree and made him a place to sleep. At midnight the family was awakened by a brilliant, dazzling light that shone outside their window. They went out as quickly as they could and there, to their great awe and amazement, they beheld the small young boy revealed to them as the Christ Child, beside a glowing tree that was restored to the full beauty of its summer foliage. HE blessed them and promised that in recognition of their kindness, this tree would show forth HIS GLORY forever by remaining green throughout the four seasons of the year.' That was the beginning of the evergreen—and I am a descendant of it, and known to the world as "The Christmas tree."

I grew up in a large forest with my many relatives. During the summer, birds played under and over the sturdy green needles of our branches. Occasionally, colorful butterflies found their way to greet us; then, there were the squirrels and rabbits that scampered around. The sun's rays warmed the tips of our heads, often penetrating and infiltrating through the darkness of our home, casting shadows of our brethern, one upon another. It was always quiet and still; just the buzz of a stray bee or the wings of a firefly flickering and flitting by, broke the solemn tranquillity of the forest. Sometimes we spoke to one another; but my favorite little nieces and nephews were far away, so all I could do, was watch their swaying majestic beauty in the moonlight.

As the season changed, the ground began to feel cold, and gradually winter descended. Our friends, the geese and other birds, had started on their journey South. There was a fresh tang in the air, as the berries of the trees nearly fell to the ground and intermingled with millions of multicolored leaves that carpeted Mother Earth. Soon, came the first snowfall, followed by another and then, another. Our feet were warm, covered well by the great depth of snow, but the upper part of us was mercilessly whipped by the cold, bitter wind and swirling snowflakes.

Each year about this time, we used to hear the jingle of the sleigh bells and the cheerful, happy voices of children and people who drove by our forest. As they returned, we could hear them talk about trees, Christmas and visits. We knew well—as birds know their directions during summer and winter, guided by God—that someday we, too, would have to go away. We knew that the evergreen had its place in the world at the most religious and festive time of the year, for the story of the Christ Child was handed down to us by our forefathers. Thus, from year to year, we waited, anxiously, expectantly, eagerly and even wistfully for the moment when we would be selected to take part in the many enchantments of Christmas. We waited in vain for many years, our hopes as high as the flight of our friendly geese that had fluttered their farewell to us but a short time ago.

This year, one early morning when the sun shone bright upon the heavy snow-white blanket around us, we heard the motor of a big truck and then many voices; suddenly, a great many men came towards us. At last, our forest was invaded! One by one, we were chopped down and laid side by side on the truck. We were on our way—on the way to fulfill our life's existence.' As the wheels of the truck crunched over the deep snow rolling further from our homestead and closer to a new and exciting world, we wondered about our final destination. Soon the truck stopped and then we were transferred on to the ground, again.

As we leaned against the wall of a big build-

ing, people and children came from everywhere; they looked around and took us away, one by one. Perhaps, I was the tallest and farthest back, but, noone seemed to pay any attention to me. It was now the day before Christmas and I was still there! The others were gone. I felt forlorn! I was almost ashamed! I was not wanted by anyone! My head drooped!

Suddenly, I heard a voice—a deep, rich, warm, angel-like voice say, "Oh, My, there she is! Just what I have been looking for these many miles and hours. Sir, I want that tree—. Your last isn't it? Why, it's just right for our home. Am I lucky! I know everybody will like it! Here, Sir, let me carry it gently, for I don't want any of those lovely, green branches to be broken."

I broke into a smile! Even a tear or two trickled on the hands of the tall, very handsome and kind gentleman who was so glad to have me go home with him. He didn't know how very nearly I spent the Holiest of Holy days, alone, away from everybody, on an almost descerted lot. I practically embraced him as he carried me into the house, saying very happily, "Look, what I found! Isn't she a beauty?"

Everybody in the family tripped around, admiring me from all sides. They were all so excited. So was I! For I knew that I had come to a home where I was sincerely welcomed. I could see this in their eyes, hear it in their cheerful voices and feel it, as they touched and caressed me. Soon, they were getting me ready for Christmas Eve, for you see I was chosen by the head of a Ukrainian family in whose home Christmas Eve is celebrated with great dignity, humble piousness in all the traditions and customs of a Ukrainian Christmas.

To be properly adorned for this festive occasion the family began to bring in decorations. First they set me into a receptacle of soft sand which made me warm and cozy and then they gave me water. On my head they placed an angel, holding a gold star; they decked my arms with red, green, gold, blue, glittering ornaments and many colored electric lights. At the hem of my skirt they weaved yards of red and green ropes that looked like ribbon. They wrapped my feet with green paper. Then, after many hours, looking very satisfied with their combined efforts, they put a beautiful shimmering silver cloak from my shoulders to the hem of my full skirt. As they looked at me, I just glowed, for I was the happiest tree on this earth!

Next day, the enchanting aroma of wonderful food of their Mother's culinary art wafted my way from the kitchen. They were preparing for the Holy Christmas Supper. The table was covered with a white Ukrainian cross-stitched tablecloth, and upon it were set dishes, candles and a small sheaf of wheat. Every once in awhile one of the family members came to talk to me. I nodded my head regally, in approval. It was such a lovely sight to behold!

"Oh, Mother, the Star of Bethlehem is in the sky!" said one of the children. "Are we going to have supper very soon, Mother?"

"Yes, my dear", answered the busy and kindly Mother. "Come help me put the food on the table. Now, let us all sit down for our Holy Supper Let us pray."

"We thank thee, O Lord, for all THY goodness and THY many blessings the past year! Give us health, understanding, patience, love and happiness in the coming new year. For all, we are very grateful to YOU!"

As the various courses of food were passed around, I listened and watched carefully. There was the first dish—"kutia"—wheat, mixed with honey and poppyseeds; then, came the jelled and the stuffed fish; "borstch with zajachi wushka"; pyrohy"—filled with shredded cabbage fried on oil and others with prunes; "holuptsi" made from dried fruit; "pampushky"; poppyseed roll and other special "tortes". Everybody had a little of everything for this was the Holy Supper that consisted of twelve different foods. Supper was now over. Everybody gave thanks for the wonderful food and they all came to sit around me.

The children nibbed at candies, cracked nuts and ate fresh fruit. After a time, all the gifts that surrounded me, were distributed by "Santa". There was great joy and hilarity as the parcels were opened.

After this excitement, everybody sang Ukrainian Christmas Carols. Their voices blended and harmonized together as they sang, "Boh Predwichny", "Wo Wyflyemi Dywnaya Nowyna", "Nova Radist Stala", "Na Nebi Zirka Yasna Zasiala" and many others.

They might have gone on indefinitely, but, Mother stopped them with a reminder. "Come, children, let us get ready; it is time to go to Midnight Mass. Tomorrow, after dinner, we shall continue to sing Christmas Carols and there will be more to hear when the Carollers come to sing for us."

Before the family departed for church, they put out all the lights except the one in the hall. One of the members ran quickly to me and said, "Good Night, dear, beautiful Christmas. I'm so glad that you are here, helping us celebrate our Christmas."

The doors closed and I was left alone in this very kind and hospitable home—but, I was not lonesome any more. Even after the chatter and singing had stopped, the refrains of the carols were still in the room. My words followed them as I whispered.

"God Bless all of you for inviitng me into your home and for making me your guest. I am truly greaty honored and I thank you! It is the most wonderful of all Christmases and I hope my brethren—wherever they may be—are as happy as I am here. God Bless you all!"

In the sincere words of the Christmas tree I repeat:

"God Bless You and Yours! A Merry Christmas and a Very Happy New Year to all!"

Chrystos Razdajetsia!

Halia Hawryluk-Charney

Let's Review the Past Decade of the Woman's World Magazine

This is the tenth Anniversary of the Woman's World Magazine, published in the City of Winnipeg and bringing news about the activities of Ukrainian women in all phases of community life to many subscribers in all parts of the world.

The role of an editor of any newspaper or magazine is a very difficult one, especially in its nuclear stages. An outstanding editor must possess many qualities; such as patience, writing and executive abilities, perseverance, encouragement and faith. We are most fortunate that our editor, Mrs. S. Bubniuk, is a combination of these and more.

Despite early financial problems that might have resulted in the termination of the publication of future issues, Mrs. Bubniuk through her untiring efforts, stamina, and quiet demeanour, carried on courageously from year to year. Thus, through the good guidance and fine leadership of Mrs. Bubniuk and the cooperation of the many contributors to the magazine, it is indeed a pleasure to extend sincere congratulations for a job well-done! We are proud of the success of the Women's World magazine!

To review or select the highlights of the many articles published the past ten years, let us go back to the year 1950.

In the first year of its publication, an article appeared by the late Senator Olena Kisilewska, President, at that time, of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, in which she appeals to the Ukrainian women to become contributors to this magazine. The two former editors, Kalyna Kandyba-Lazor and Dr. Nina Syniawska and others like Katheryna Antonovich, Halyna Karpowa, Lesia Chraplywa, Nina Mychalewych, Leona Senicki, Stephania Macenko, Eugenia Sytnyk and Lesia Bryzhun, also wrote articles to the issues during the first year of its publication.

In 1951, the first two editors left the magazine—one took ill and the other moved to another city and the work as editor was taken over by Mrs. S. Bubniuk who, we are happy to say, is still with us. Names such as Olena Zalizniak, present president of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, Halyna Laschenko, Dr. L. Bilecki, Irene Pelenska and others, appeared in these issues. Also, Prof. L. Bachynski began to write articles about flowers and those particularly interested in gardening found his advice most helpful. The june issue, was dedicated in memory of Natalia Kobrynskas' 100th birthday, the September issue in commemoration of the 60th Anniversary of the first Ukrainian pioneers in Canada.

Our 1952 magazine was edited with a new cover design, the fine artistic work of Bohdan Bociurkiw, at present, Professor at the Alberta University. In the monthly issues we see the clever illustrations of Myron Lewicki. Our first contest, with the combined energy and efforts of the members of the Ukrainian Women's Organization of Canada was a great success; the financial status of the magazine was raised and as a result the texture of the paper and general production improved. This year appeared the article to commemorate the 10th Anniversary of the death of Olha Kobylanska and the articles by Dr. G. Mulyk-Lucyk were autstanding. In addition to the previously mentioned writers we find those by Poetess Dima, Sophia Lemishka, Ewdokia Stachiw, Engineer Jakiw Tanciura and Euhenia Yankiwska.

In the year 1953, appeared a series of articles by Prof. Katheryna Antonovich, a connoissieur of Ukrainian Art. Her pamphlet "Ukrainian Folk Costume" with drawings and two-colored designs can still be obtained upon request at "Woman's World". New contributors of articles were the late Dr. Ostap Hrycaj, Iwanna Chornobryvetz and the beginning of the Ukrainian Gold Cross of America page.

The year 1954 marks the first edition of the English Section of this magazine by Halia Hawryluk-Charney—about whom Mrs. Euhenia Werbycka has written in another part of this issue. A very fine article commemorating the 70th Anniversary of the activities of the Ukrainian Women was written by the late Mrs. Hanna Mandryka. An article which created much interest and discussion was sent in by Engineer A. Kachor. Articles about Ukrainian handiwork by I. Zelska began and are contining to this date. Additional contributors to the magazine in 1954 were: O. Trofymowska, Tetania Dushenko, Lydia Kochan, Vera Kempe and others. The July-August issue contained a tribute to the late Anastasia Pawlychenko, first president of the Central Executive of the Ukrainian Women's Organization of Canada, whose sudden death on July 17th came as a great shock to her relatives and friends. (To be concluded)

GREETINGS FOR THE TENTH ANNIVERSARY OF THE "WOMAN'S WORLD"

Mrs. S. Bubniuk,
Editor, WOMAN'S WORLD
Winnipeg, Manitoba.
Dear Mrs. Bubniuk,

In 1960 the Woman's World will celebrate its 10th anniversary. Ten years of fruitful and most useful cultural work. Please accept on this occasion my best sincere good wishes. May the Magazine grow in strength and size, and — treble the number of its subscribers, especially those of the young, Canadian-born generation.

Our mother, the late Olena Kysilewska, often remarked that the Woman's World is continuing the work Woman's Destiny under her editorship was doing in Western Ukraine. She was not a mere contributor of articles to the Woman's World, she was its great friend.

As my message may come at Christmas time, I wish you and all the readers — VESELYKH SVIAT!

Yours sincerely,
Grace E. Kaye-Kysilewska

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ В АМЕРИЦІ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

Радісний спів коляд лунає по всьому вільному світі. Всі радіють і величають Месію світу, Того, що приніс радість, мир і спокій.

Нам, українкам у вільному світі, насувається спомин про Різдво на наших вільних землях. Коли Вифлеємська зоря сходить, сім'я засідає до Святої Вечері... Свічки горять, колядники приходять, несеться звук прадідних коляд — "Бог Предвічний народився", "Нова радість стала."...

Приходу Спасителя ждали ми, спрагнені спасіння, ми упокорені, гнані, переслідувані.

І далі ждемо, але віри не тратимо.

Хоч сьогодні не чути вже радісних коляд на наших землях, хоч Україна і далі скута, наш нарід цілим своїм серцем співає і прославляє Новонародженого Месію з вірою, що Спаситель світу народився і для нас, і що мир несе і для нас. Ми віримо, що різдвяна зоря засяє ще і над нашими рідними землями.

З Різдвом Христовим шлемо привіт нашим Сестрам на рідних землях та в усьому вільному світі.

Вітаємо всіх членок УЗХ, Управи Відділів і делеґатури. Вітаємо ОДВУ, МУН і Зарево в Америці, ОУК і УНО в Канаді та СФУЖО.

Христос Раждається — Славімо Його!

Головна Управа УЗХ

ВІТАЄМО "ЖІНОЧИЙ СВІТ" З ДЕСЯТИЛІТТЯМ ТА БАЖАЄМО ЙОМУ ЩЕ БІЛЬШОГО РОЗВИТКУ Й РОЗКВІТУ В МАЙБУТНЬОМУ! — ГУ УЗХ

Делегатки СФУЖО в гостях УЗХ і СУА

ДІТРОЙТ, МІШ.

У днях від 24 - 27 червня 1959 р., в Ню-Йорку, ЗДА, відбувся Світовий Конґрес Українського Жіноцтва. На Конґрес, між іншими, прибули з Німеччини проф. Олександра Сулима-Бойко, голова ОУЖ Німеччини і співробітниця Незалежної Асоціяції Советознавців, а з Австралії п. Ірина Пеленська, членка Головної Управи й голова на Південну Валію Союзу Українок Австралії, а також виховна референтка СФУЖО. Згадую про цих двох пань й тому, що СФУЖО попросила їх об'їхати восени більші осередки в ЗДА й дати членкам УЗХ і СУА, а також і для ширшого громадянства доповіді. Комітет, зложений з обох організацій, зайнявся підготовкою на місцях.

Обі пані почали працю в вересні м. р. у Филаделфії, а в другій половині жовтня прибули до Дітройту, де комітет з обох організацій, УЗХ і СУА, заопікувався заграничними гістьми.

Дня 17 жовтня, ввечері, у церковній залі парафії Непорочного Зачаття П.Д.М., стрінулися делеґатки з громадянством. Зібралося понад 150 осіб, переважно жінок, представниць усіх жіночих організацій. Був також о. д-р Кнапп, парох церкви. По формальних церемоніях присутні мали нагоду вислухати дуже гарно опрацьованих і цікавих доповідей. П. Сулима-Бойко виголосила доповідь на тему: "Повоєнний стан України і Хрущов", а п Пеленська доповідала про: "Українське жіноцтво на міжнародньому форумі". По доповідях були запити й ширша дискусія, а на кінець подано чай і перекуску.

На другий день ввечері в залі Міш. Ліґи 14-ий Відділ УЗХ гостив наших делеґаток. Було кількадесять осіб, переважали членки УЗХ, але були також члени ОДВУ. Вечір відкрила п. Анна Левкут, голова Відділу й попросила п. М. Квітковську, голову Гол. Управи УЗХ, представити обох пань. Опісля п. Левкут припняла їм гарні китиці квітів, представила членок Гол. Управи і 14-го Відділу УЗХ і попросила представниць СФУЖО до слова. Обі пані виголосили дуже цікаві доповіді. Пані Бойко передала привіт від зорганізованого жіноцтва Німеччини, говорила про Америку (вона перший раз у ЗДА), про нинішню Україну, її молодь, тугу за Батьківщиною, про життя нашої еміґрації в Німеччині, головно про старших людей і закликала до жертвенности на ту ціль. П. Пеленська на вступі зложила ґратуляції 14-ому Відділові УЗХ за єдність, де старі й нові емігрантки, матері і їхні дочки працюють. Передала привіт від жіночих організацій Австралії, дала цікаві інформації про тамошню українську еміґрацію, яка перший раз започаткувала українське життя в тому новому світі. Австралійці, пізнавши українську культуру, радіють, що мають такий цінний набуток. Матеріяльно живеться добре. Пані Левкут представила багатогранну працю 14-го Відділу УЗХ, а потім попросила до слова дир. І. Білоуса, голову Окружної Управи ОДВУ, який в імені обох відділів УЗХ і обох відділів ОДВУ привітав делеґаток. "Ми радіємо, як хтось з українців здалека відвідує нас, бо нам здається, що він приносить нам тепло України" — говорив голова. Також були представлені голови всіх Відділів. Потім членки УЗХ по-

Організація Українок Канади

РОЗМОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ ОУК ІЗ СВОЇМИ ВІДДІЛАМИ

Наш Різдвяний привіт передали ми Відділам і всім членкам ОУК в останньому обіжнику. В розмовах бажаємо тільки ще раз підкреслити уважливість нашого жіноцтва до повного збереження та пошани чудових Різдвяних традицій, які є одною з наших найбільших цінностей.

В обіжнику підкреслювали ми доцільність продовжування прийнятих уже тут традицій, як влаштування спільного Свят-Вечора для членів УНО і БО та наших симпатиків, також відвідування хворих з нагоди великого свята Різдва Христового. Окремо просимо не забути за пожертву з коляди та щедрівки на організаційний фонд ЦУ ОУК або на фонд Золотого Хреста, з якого під час Різдвяних Свят шлемо допомогу цим, які на неї ждуть, себто хворим і сиротам.

З нагоди Різдва є в нас звичай обдаровувати себе взаємно гарними подарунками. Пригадуємо, що не має кращого дарунка як книжка — тому спішіть дарувати своїм друзям, родині, знайомим як Різдвяний дарунок — наш альманах!

Пригадуємо уступаючим Управам Відділів, що до них належить обов'язок виповнити звітові форми за минулий 1959 рік і їх треба вислати до Централі до кінця лютого, бо із цих звітів приготовляємо загальний звіт на Крайову Конференцію в травні біжучого року. Відділи, які не надішлють звітів в поданому реченці, будуть мати порожні рубрики у звітових табелях. Думаємо, що це не буде свідчити гарно про активність Відділу й тому пригадуємо, що звітові форми треба прислати до кінця лютого. В цьому випадку конечною є організаційна точність!

Відділи, що довгують із бюджетами, членськими внесками — повинні вирівняти їх зразу. Кінчається звітовий рік, а задовжень ще багато!

З Новим Роком бажаємо всім нашим Членкам багато сили до організцайної праці!

Центральна Управа ОУК

ВІД РЕДАКЦІЇ

Повідомляємо Вш. авторок (-ів) і читачок (-ів), що з уваги на ювілейний матеріял, що виповнив більшу частину сторінок журналу, ми були приневолені відложити деякі статті, призначені до цього числа, дописи про діяльність Відділів ОУК та постійні кутки (про українську вишивку, добре виховання, косметичні й кухсварські поради, плекання квітів і городини і ін.) до чергового числа.

ПОДЯКА

Випускаючи у світ ювілейне число "Жіночого Світу", не можемо проминути нагоди, щоб не подякувати Видавництву "Новий Шлях", в якого друкарні впродовж 10-ти років друковано наш журнал.

Сердечно дякуємо управителям, а зокрема працівникам друкарні за дружню співпрацю, яка особливо була цінною у випущенні ювілейного числа в часі різдвяного перевантаження. На окрему подяку заслуговують управитель друкарні, п. Іван Байрак, складачі, пп. П. Голінка, П. Данилюк, Л. Саляк, І. Сосновий та експедитори, п-во В. і М. Шепертицькі і п. Е. Гумницька. В попередніх роках з неменшою увагою відносилися до "Жіночого Світу" складачі п. Д. Ріпак, М. Білик, С. Бабій і С. Фостун. Їм також сердечне спасибі.

За Редакцію "Жіночого Світу":

С. Бубнюк

ЖІНОЧЕ СВЯТО У ВІННІПЕГУ

Заходом місцевого Відділу Комітету Українок Канади 13 грудня 1959 р. відсвятковано 75-ліття українського жіночого руху і 15-ліття Комітету Українок Канади у Вінніпеґу.

Доповіді виголосили пп. Оксана Дучимінська й Марія Дима. Концертова програма, відзначення піонерок і вистава останньої дії з драми Лесі Українки "Бояриня" доповнили зміст програми. Весь дохід зі свята призначено на пам'ятник Шевченкові.

Ширше звідомлення про свято подамо в черговому числі "Ж. С."

дали дуже смачну перекуску. Пізно вночі закрито цю дуже милу зустріч.

Пані Сулина й Пеленська побули ще кілька днів у Дітройті й у тому часі відвідали п. Марусю Бек, голову міської ради Дітройту, були на засіданні ради, зложили візиту місцевому парохові о. д-р Кнаппові та відвідали редакцію місцевого часопису "Українська Газета" (репортаж з тих відвідин опрацював ред. Кошельняк). У дні 20 жовтня обі пані відвідали понад півторамільйонову кредитову спілку "Самопоміч", де були гостинно прийняті директорами А. Міляничем, І. Білоусом, В. Шкудором і службовиками Д. Пісецькою і І. Лотоцьким, а 21 жовтня обі пані були в гостині 23-го Відділу СУА. Всюди наших гостей дуже сердечно вітали і приймали.

І. Б.

РІЗДВЯНІ, НОВОРІЧНІ Й ЮВІЛЕЙНІ ПОБАЖАННЯ

Прийміть від мене найщиріші побажання

З нагоди

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

І БАЖАЮ ВАМ

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Michael J. Patrick

MAYOR

CITY OF WINDSOR

З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ
"ЖІНОЧОГО СВІТУ"
і
З Різдвом Христовим
та Новим Роком
вітаємо
Президію УНО, КЕ УНО, ЦУ ОУК, ГУ УСГ, КУ МУН, Редакцію "Ж. С.", членок ОУК та ввесь Український Нарід тут і на Рідних Землях.

ВІДДІЛ ОУК, Виндсор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Централі УНО, всьому членству УНО і Братніх Організацій та всьому Українському Народові!

Філія УНО, Виндсор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

Олекса й Марія Косіковські

Виндсор, Онт.

СЕРДЕЧНО ВІТАЮ "ЖІНОЧИЙ СВІТ" З 10-ЛІТТЯМ,

та бажаю йому дальшого розвитку в майбутньому.

З НАГОДИ СВІТЛОГО ПРАЗНИКА

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

засилаю щиро-сердечні побажання своїй родині, Проводам і членству УНО, ОУК, УСГ і МУН та всім людям доброї волі, що причинилися до моєї перемоги в Контесті "Жіночого Світу" й усім братам і сестрам, розкиненим по всьому світі.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ – СЛАВІТЕ ЙОГО!

І ЗНОВ ЗВІЗДА ЯСНА ВЕСЬ СВІТ СПОВІСТИЛА,
ЩО МАРІЯ-МАТИ СИНА ПОРОДИЛА.

ВІД НЬОГО ОДНОГО ВСЕ ЖИТТЯ ЗАЛЕЖИТЬ,
ЛЮБОВ І ТЕРПІННЯ І ЩАСТЯ БЕЗМЕЖНЕ.

ХАЙ ЖЕ ЛЮБОВ, ЗГОДА БЕЗМЕЖНА В НАС БУДЕ,
І ХАЙ ЦЯ НАДІЯ КРІПИТЬ НАС УСЮДИ.

ХАЙ В НАШИХ РОДИНАХ МИР-ЗГОДА ПАНУЄ,
ХАЙ ВІРА СВЯТАЯ У СЕРЦЯХ ЦАРСТВУЄ!

ІСУСЕ МАЛЕНЬКИЙ, ТЕБЕ ЩИРО ПРОСИМ
І МОЛЬБИ ДО ТЕБЕ МИ НИНІ ГОЛОСИМ:

ЗГАДАЙ ТИ НАШ НАРІД І НАШІ РОДИНИ
І ДАЙ НАМ ДІЖДАТИСЬ ВОЛІ УКРАЇНИ!

ПЕРЕМОЖНИЦЯ В КОНТЕСТІ "Ж. С."

СТЕФАНІЯ ГРЕНЮК З ЧОЛОВІКОМ

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО "ЖІНОЧИЙ СВІТ" З 10-ЛІТТЯМ

ТА БАЖАЄМО ЙОМУ ЩЕ БАГАТО ЛІТ ВИТРИВАЛОЇ І ПЛІДНОЇ ПРАЦІ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ.

З нагоди

Різдва Христового і Нового Року

бажаємо

Проводові і членству УНО, ОУК, УСГ і МУН

Веселих і Щасливих Свят!

ОЛЬГА ВІВЧАРУК
ОЛЬГА ДМИТРІВ
НАТАЛІЯ НІКОН
РОЗАЛІЯ ТУРУС
ЛІОНІЯ ВРОНЯК
КАТРУСЯ ҐОЛЕБСЬКА
КАТРЯ ДУДА
ЄВГЕНІЯ МАРТИНЮК
АННА РЕВАКОВСЬКА
СОНЯ НОВАЛЬКОВСЬКА
АННА ЗЕЛЕНА
ЮЛІЯННА ГЛАДЧУК
МАРУСЯ ЗОЛНА
МАРІЯ КІСІЛЬ
ОЛЕНА ЛИСАЙ
ІРИНА ЗЕЛЕНА
ЮЛІЯ К. ЯВОРСЬКА
ЮЛІЯ МУДРА
ОЛЬГА МАКСИМОВИЧ
ЛЮБА КОЗАК
ЛІДІЯ МОТРУК
АННА БІЛОУС
СТЕФАНІЯ РОГОВСЬКА
ТЕКЛЯ ТОВСТУХА
РОЗАЛІЯ МАКОГОН
ІВАН ХРІН
ПАВЛО НЕДОШИТКО
МИКОЛА БУДЗ
НИКОЛА КІСІЛЬ
ГРИЦЬ СИРОЇД
ІВАН ЯЦІВ, Приятель Н. Н.

ВИНДСОР, ОНТ.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

бажають

УСІЙ РОДИНІ І СВОЇМ ЗНАЙОМИМ, ПОКУПЦЯМ ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В КАНАДІ І НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року

Олекса і Анна Тяжкий

Емгерстбурґ, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

бажає

ESSEX PACKERS LTD.

897 Mercer St. CL 6-1811

WINDSOR, ONT.

COMPLIMENTS

of

Consumers Warehouse of Windsor Ltd.

CL 3-3232. CL 3-3231. CL 4-3248.

166 McDOUGALL WINDSOR, ONT.

COMPLIMENTS

of

IMPERIAL BANK OF CANADA

FRANK MALONE, mgr.

TEKUMSEH & LINCOLN BRANCH WINDSOR, ONT.

Зробіть "Coke" частиною Вашого святочного поздоровлення

Будьте певні, що ваші гості привітають цей кругом-року улюблений напиток — завжди в досконалім смаку.

Кажіть "Coke" або "Coca-Cola"
Обидві горговельні марки означають вироби Кока-Кола Лтд.

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

SHUST TURKEY FARM & HATCHERY and CITY MARKET

Amherstburg, Ont. WINDSOR, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

бажає

VIVONA AUTO WASH

723 Tecumseh E. WINDSOR, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Master Cleaners (Windsor) Ltd.

1263 Grand Marais 1081 Ottawa St.
WINDSOR, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Seven Up Bottling Co. (Windsor) Ltd.

970 Mercer CL 3-8411
WINDSOR, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

бажає

Canadian Bank of Commerce

Ottawa and Moy WINDSOR, ONT.

Бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

WALTER D. KELLY FUNERAL HOME
LIMITED

1969 Wyandotte St. East at Devonshire Rd.
Walkerville **Dial CL 3-2333**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

A. HORWATH JEWELLERS

1295 Ottawa St. WINDSOR, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

бажає

GRAY'S STORE

CLOTHING SHOES, DRY GOODS
FOR HOME and FAMILY

1407-17 Ottawa St. Windsor, Ont.

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

бажає

Anderson Funeral Service

(H. S. ANDERSON & SONS, LTD.

895 Ouellette Avenue Tel. CL 4-3223
WINDSOR, ONT.

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

БАЖАЄ

DON E. MORRIS

D. E. MORRIS FUNERAL HOME

Giles at Goyeau Phone CL 4-8633
WINDSOR, ONT.

З НАГОДИ 10-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ЖУРНАЛУ "ЖІНОЧИЙ СВІТ"

БАЖАЄМО ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО И БАГАТО УСПІХІВ НА БУДУЧЕ.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

ПАНІ РЕДАКТОРЦІ І ВСІМ СПІВПРАЦІВНИЦЯМ(-КАМ) ЖУРНАЛУ ТА НАШИМ ЧЛЕНКАМ

бажаємо

Щасливих і Веселих Свят!

Н. БОДУЙКЕВИЧ
М. БОДНАРЧУК
А. БАРДИН
Н. ВОРОБЕЦЬ
А. СІЛЬВАШІ
О. ЗАЯЦЬ
А. ТЕРЕБУШ
О. МАКСИМІВ
Н. ЗАКИДАЛЬСЬКА
Т. РОМАНИШИН
М. СЛОБОДЯН
А. МОТА
П. ЗАРАЗКА
М. ПУГАЧ
РЕВУЦЬКА
А. КРИВОЛЬЧУК
О. ПУКІШ
О. ГРИНЦИШИН
С. САМЕЦЬ
М. ГУЛЬТАЙ
О. КУЛЬЧИЦЬКА
Г. МАЗУРЕНКО
Ю. БУРАК
А. ГЛУШЕК
П. СТЕФУРАК
К. ЩУР
ГОЛОБЕЦЬ
М. ОНИСЬКО
СЕМЧІЙ
К. ЛЕСЬКІВ
А. МИЩІЙ
М. ЯРЕМКО
М. ЯРЕМКО
А. ШТАФІРНА
К. ПІДЗАМЕЦЬКА
П. ЗАГРИБЕЛЬНА
М. ДУНЕЦЬ
В. ПАЛАДІЙЧУК
К. ГУМЕНЮК
Я. РЕБРИК

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ОУК у Торонто-місті

ALPHA Furniture Co. Ltd. -- Toronto, Ont.

АДРЕСИ: ГОЛОВНА КРАМНИЦЯ, 735 Queen St. W. — Toronto, Ont.
Філія 587 Queen St. W. — Toronto, Ont.

щиро вітає
ЖУРНАЛ "ЖІНОЧИЙ СВІТ"
З ЙОГО 10-ЛІТТЯМ.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

бажає
всім своїм клієнтам і всьому українському громадянству Торонта й околиці

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
і всіх вітає нашим українським
Христос Раждається!

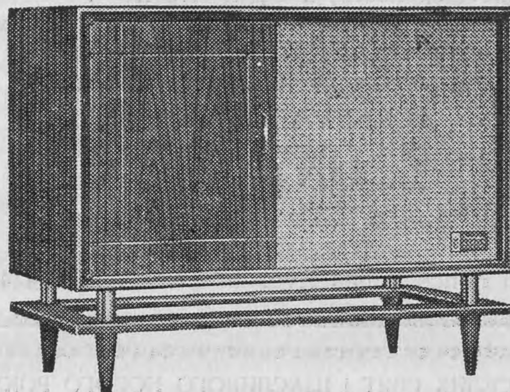

Меблі, холодільники, машини до праня, електричні і газові кухні, радія, Т. V. та інше домашнє устаткування.

SEASONS GREETINGS
from

Alda Machine & Tool Co.

MICHAEL MUCHA

9 Magnificent Rd. TORONTO 18, ONT.

З нагоди Світлого Празника
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і всього добра з НОВИМ РОКОМ!

ВАСИЛЬ БОЙДУКЕВИЧ
(Bill Boddy)

696 Yonge St. WA 3-1809
TORONTO, ONT.

УКРАЇНСЬКА ТОРОНТО КРЕДИТОВА СПІЛКА
297 Каледж вул.
З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ "ЖІНОЧОГО СВІТУ",
а теж
з нагоди Свят Різдва Христового і Нового Року
ВИСЛОВЛЮЄМО СЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ І НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ.

ДИРЕКЦІЯ

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ,
що Ви можете ЗЛУЧИТИ ВСІ АСЕКУРАЦІЇ на Вашому приватному домі (асекурації дому від вогню, рухомого майна та асекурації від відповідальности) В ОДНУ ПОЛІСУ?

Ви одержуєте кредит за існуючі поліси, а крім того ЩАДИТЕ 10% на асекурації.

Звертайтеся до нас по інформації!

АСЕКУРАЦІЯ всіх родів

Y. ONYSCHUK
& CO. LIMITED
TORONTO, ONT.
333 Roncesvalles Ave. LE 4-4241

З нагоди Різдва Христового
та Нового Року
бажаємо всім нашим покупцям
Веселих і Щасливих Свят!

E. DUMYN LTD.
MEN'S, WOMEN'S & CHILDREN'S WEAR DEPARTMENT STORE
550-552 Queen St. W. EM 4-4726
TORONTO, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ В ТОРОНТІ
під назвою
BEAVER BREAD CO. LTD.
ДОМАГАЙТЕСЯ ПЕЧИВА ТІЛЬКИ BEAVER BREAD ПЕКАРНІ В УСІХ КРАМНИЦЯХ.
103-109 Lightbourne Ave. Tel. LE 5-7445
TORONTO, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
УКРАЇНСЬКА АПТЕКА МЕДВІДСЬКИХ
SANITAS PHARMACY
біля фірми Е. ДУМИН
546 Queen Street West Tel. EM 3-3746
Висилка ліків до всіх країн світу, теж літунською поштою.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
"MAK" — FLORIST
* ВАЗОНИ * ВЕСІЛЬНІ БУКЕТИ * ВІНКИ
ТА ВСЯКІ КВІТИ ДЛЯ РІЗНИХ НАГОД.
Відвідуйте нашу українську крамницю!
342 Bathurst St. Toronto, Ont.
Tel. EM 3-7609 or WA 1-4581

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
Найкраще смакує молоко і інші молочні продукти
З УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОЧАРНІ
GREEN VALE DAIRIES LTD.
● молоко — у пляшках і картонах ● солодка сметанка і квасна сметана ● сир і масло ● морозиво ● яйця.
3156 Dundas St. West Tel. RO 7-1728
TORONTO, ONT.

З нагоди Різдва Христового
бажаємо
Веселих Свят
і всього добра з НОВИМ РОКОМ!

Lakeside Bowling Co.
P. HUMENIUK, C. MELNICK
& Mrs. P. ZARASKA
1499 Queen St. W. LE 2-8932
TORONTO, ONT.

Вітаємо всіх наших покупців радісним різдвяним привітом
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ
та бажаємо
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!

ORBIT
УКРАЇНСЬКА ІМПОРТОВА ФІРМА
ТОРОНТО

438 Bloor St. W.	597 Bloor St. W.	434 Queen St. W.
WA 3-8809	LE 5-2925	EM 6-4572

УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО - КЕРАМІЧНА СТУДІЯ
"UKRAINIAN ART"
бажає ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Власні керамічні вироби, порцеляна, кришталі і скляні вироби з українськими взорами. Різьба й інкрустації, вишивки, головно вишивки для дітей і багатий вибір дарунків на різні нагоди.
861 Queen St. W. EM 3-1686
TORONTO, ONT.

Радісних Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
рідні, друзям і приятелям
МИХАЙЛО ОРИХІВСЬКИЙ з родиною

ВІТАЄМО "ЖІНОЧИЙ СВІТ" З 10-ЛІТТЯМ
та засилаємо найщиріші побажання
з нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Президії і КЕ УНО, ГУ УСГ, ЦУ ОУК, КУ МУН, КК УВФ, Редакції "Жіночого Світу", членам ОУК, членам БО та всьому українському народові, розсіяному по всьому світі.
Хай Новонароджений Ісус кріпить нас на силах у теперішніх важких переживаннях та дозволить дочекати кращої долі всьому українському народові.

Відділ ОУК, Зах. Торонто

Сердечно вітаємо "Жіночий Світ" з 10-літтям!
З нагоди Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
бажаємо всім членкам ОУК і членам Братніх Організацій та всьому Українському Народові ВЕСЕЛИХ СВЯТ.
Відділ ОУК, Форт Віліям, Онт.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Центральній Управі ОУК, Редакції "Жіночого Світу", Центральним Установам УНО, УСГ, МУН, членкам ОУК і членству Братніх Організацій та всьому Українському Народові.
Відділ ОУК у Лімінгтоні, Онт.

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ХВАЛЬНУ РЕДАКЦІЮ "ЖІНОЧОГО СВІТУ" З 10-ЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ ТА БАЖАЄМО БАГАТО УСПІХІВ У ДРУГОМУ ДЕСЯТИЛІТТІ.
З нагоди Різдва Христового
ПОЗДОРОВЛЯЄМО ПРОВІД І ЧЛЕНСТВО НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТРАДИЦІЙНИМ ПРИВІТОМ
Христос Раждається!
За Відділ ОУК у Содбури, Онт.:
Т. Підзамецька, голова **А. Калиста**, секретарка

ВІТАЄМО "ЖІНОЧИЙ СВІТ" З 10-ЛІТТЯМ

та бажаємо йому багато успіхів у майбутньому

АННА БІДОЧКА	ОЛЬГА РОГАТИН	ОЛЕНА ЮСЬКІВ
ТЕТЯНА МАРУНЧАК	ОЛЬГА ГАЛЬЧУК	АННА ГІРНА
ЕМІЛІЯ СТЕФУРА	ТЕОДОЗІЯ ПІДЗАМЕЦЬКА	АННА КОГУТ
МАРІЯ ДМИТРИШИН	АННА ГРИЦЕНКО	АННА ОЩИП
ЛІЛЯ БАЮС	АННА КУРИЛІВ	МАРІЯ БАЮС
АННА ЗАЦЕРКОВНА		МАРІЯ ЯНКІВСЬКА

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ОУК
у Содбури, Онт.

З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ НАШОГО ЖУРНАЛУ

"ЖІНОЧИЙ СВІТ"

Відділ Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб у Реджайні, Саск., складає щирі побажання. Нехай Всевишній допоможе в дальшій корисній праці на майбутнє.

ТАКОЖ БАЖАЄМО НАШИМ ЧЛЕНКАМ І ЧЛЕНАМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і Щасливого НОВОГО РОКУ!

УПРАВА ВІДДІЛУ ОУК, Реджайна, Саск.

ВІТАЄМО "ЖІНОЧИЙ СВІТ" З 10-ЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ ІСНУВАННЯ

ТА БАЖАЄМО

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

ЦЕНТРАЛЬНИМ УСТАНОВАМ, ВСІМ ЧЛЕНКАМ ОУК, ЧЛЕНАМ УНО І БО ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ.

Відділ ОУК у Гемиптоні, Онт.

З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЗАСИЛАЄМО НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

РАДІСНИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ЦЕНТРАЛЬНИМ ПРОВОДАМ УНО, ОУК, УСГ І МУН, РЕДАКЦІЇ "ЖІНОЧОГО СВІТУ" ТА ЧЛЕНАМ І ЧЛЕНКАМ БРАТНІХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

З 10-ЛІТТЯМ "ЖІНОЧОГО СВІТУ

ВІТАЄМО ЦУ ОУК І ХВ. РЕДАКЦІЮ ТА БАЖАЄМО ДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ЖУРНАЛОВІ.

ГНАТ ПОВОРОЗНИК з родиною

ІЛЬКО ПОВОРОЗНИК з родиною

МИКОЛА ПЛАВЮК з родиною

ІВАН КАНЦЯР з родиною

ДМИТРО ПАВЧУК з родиною

ВІТАЄМО ЦЕНТРАЛЬНУ УПРАВУ ОУК І РЕДАКЦІЮ "ЖІНОЧОГО СВІТУ" З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ ЖУРНАЛУ ТА БАЖАЄМО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

рідні, друзям і приятелям.

ІВАН БОЙКО
ВОЛОДИМИР ВІРА
БОГДАН ВІРА
МИХАЙЛО РОМАНИК
МАРІЯ КЛИШ

М. К.
ПЕТРО ТИМКІВ
ВАСИЛЬ ПАЛАДІЙЧУК
ІВАН ДАНЧУК
ВОЛОДИМИР МАРТИНЮК

ВАСИЛЬ ГОРБАЧ
ПЕТРО ЛИТВИН
МИХАЙЛО МОМРИК
СОФІЯ ПАВЧУК
МИКОЛА ТАРЧАНИН

Гемилтон, Онт.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
бажаємо своїм покупцям і всім українцям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
З десятиліттям "ЖІНОЧОГО СВІТУ" вітаємо Вш. Редакторку й усіх читачок.

D. E. PYRIH

801 Simpson St. Tel. 2-0566
Fort William, Ont.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

CROOKS REXAL PHARMACY

Port Arthur — Dial 5-6564
Medical Arts Pharmacy — Dial 4-3811
Fort William — Dial 3-8451

ВСІМ УКРАЇНЦЯМ
Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

SEVEN-UP BOTTLING COMPANY
(Fort William) LIMITED

Manufacturers of **SOFT DRINKS**
131 N. Archibald Street Phone 2-2512
Fort William, Ont.

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ

від нас усіх

DEPARTMENT STORE SERVING
NORTHWESTERN ONTARIO

FORT WILLIAM, ONT.

Chapples

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

IDEAL BAKERY
Українська Пекарня
515 McLaughlin St. Phone 2-4757
Fort William, Ont.
І. СОКОЛОВСЬКИЙ, власник

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

PURITY BREAD
TWIN CITIES BREAD CO.
626 McTavish St. Phone 3-8121
Fort William, Ont.

З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ

ПОВНОЇ ПОСВЯТИ ПРАЦІ СЕРЕД УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА — НОВИХ ДОСЯГНЕНЬ І БАГАТО УСПІХІВ ДЛЯ РЕДАКЦІЇ ТА АДМІНІСТРАЦІЇ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

б а ж а є

ФІЛІЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ

в Саскатуні

Управа і Членки

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНОК КАНАДИ

ім. О. БАСАРАБ

в Едмонтоні

щиро вітають у 10-річчя журнал "Жіночий Світ" та бажають витривалости й успіхів у дальшій праці для української спільноти.

С л а в а У к р а ї н і!

ЧЛЕНКИ І ПРИХИЛЬНИЦІ ВІДДІЛУ ОУК МІСТА САСКАТУНУ ВІТАЮТЬ "ЖІНОЧИЙ СВІТ" З 10-ЛІТТЯМ

та бажають

Веселих Свят, Різдва Христового і Щасливого Нового Року

ЦУ І ЧЛЕНКАМ ОУК, ПРОВОДАМ І ЧЛЕНАМ БО, РЕДАКЦІЇ "Ж. С." ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, РОЗСІЯНИМ ЛИХОЮ ДОЛЕЮ ПО ВСЬОМУ СВІТІ.

А. ЛАЩУК	А. БУКОВСЬКА	А. РОЗДІЛЬСЬКА	П. МАЇК	Р. КРАВЧУК
О. ЧОРНА	А. ЗАЛЄЩУК	М. ЖЕРЕБЕЦЬКА	Л. КОВАЛЬСЬКА	О. САЛАГУБ
Д. ТУРАНСЬКА	А. КАСЮК	А. ГНАТЮК	Г. ДЕРШКО	О. БАБУХ
М. БУТНИК	М. БЕДЗИК	А. КОРДА	Я. ЖЕРЕБЕЦЬКА	В. САВКА
А. ГРИЦАН	М. ДОРОШ	Н. ПАПІЖ	А. ВАЛЬКО	К. КАРАПІНКА
О. КОНОПКА	СТ. КУЗЬ	П. ВАСАРАБ	К. СЕМКІВ	Р. КОВАЛЮК

Всім українцям, зосібна нашим покупцям
Найщиріші Святочні Побажання
від

UNIVERSAL STORE CO. LTD.

229-20th St. West SASKATOON, SASK.

Власники:

В. ШАРКО та д-р С. ДЕРШКО

SEASON'S GREETINGS

STEPHEN'S FUR LTD.

257-3rd Ave. So. Saskatoon, Sask.

З 10-ЛІТТЯМ "ЖІНОЧОГО СВІТУ" складаю найщиріші побажання всім Членкам ОУК і Членам БО і тим, що помагали в нашій організаційній праці.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

П. БРАТАШ,
Реджайна, Саск.

З НАГОДИ 10 - ЛІТТЯ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

приміть і від нас щирий привіт та сердечні побажання ще багато років успіху у виданні цікавого й корисного журналу.

РОМАН і ЯРОСЛАВА ҐРЕНЮК

Ст. Кетеринс, Онт.

З нагоди 10-ліття
"ЖІНОЧОГО СВІТУ"
ШЛЕМО
ЩИРИЙ ПРИВІТ І ПОБАЖАННЯ
ЯКНАЙКРАЩИХ УСПІХІВ
У МАЙБУТНЬОМУ.

За Філію УНО у Зах. Торонті:

Т. Станґрет голова — **О. Сюркало** секретар

З нагоди
10-літнього ювілею журналу
"ЖІНОЧИЙ СВІТ"
ЩИРІ ПРИВІТАННЯ І ПОБАЖАННЯ
ДАЛЬШОГО УСПІХУ Й РОЗВИТКУ
пересилає
ФІЛІЯ УНО В ОШАВІ

Управа

Вітаємо "ЖІНОЧИЙ СВІТ" З 10-ЛІТТЯМ
і бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім своїм покупцям

PROCTOR'S FOOD MARKET
601 Logan Ave. Tel. HO 5-6060
TORONTO, ONT.

З НАГОДИ
Різдва Христового і Нового Року
висловлюємо щирі побажання
Веселих Свят
ЦЕНТРАЛЬНИМ ПРОВОДАМ ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ І ЧЛЕНКАМ
НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Христос Раждається!

Сердечно вітаємо "Жіночий Світ", журнал Організації Українок Канади, з 10-літтям існування.

ДЕСЯТЬ РОКІВ ВИТРИВАЛОЇ ТА ІДЕЙНОЇ ПРАЦІ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, А УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ ЗОКРЕМА, ЦЕ ВЕЛИКЕ ДОСЯГНЕННЯ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ДІЙСНОСТИ. ҐРАТУЛЮЄМО ЗА ДОСЯГНЕННЯ ТА БАЖАЄМО ЩЕ БІЛЬШОГО РОЗВИТКУ У ДРУГОМУ 10-ЛІТТІ.

УПРАВА ФІЛІЇ УНО У ВІННІПЕГУ

З нагоди **СВІТЛОГО ПРАЗНИКА**
РІДЗВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ
бажаємо
Веселих і Шасливих Свят

Центральній Управі і членкам ОУК, Проводам УНО, УСГ, МУН і членам БО та всьому українському народові.

З приводу 10-ЛІТТЯ "ЖІНОЧОГО СВІТУ" щиро вітаємо ЦУ ОУК з досягненням та бажаємо Хв. Редакції дальших успіхів на будуче.

**Молодечий Відділ ОУК
у Вінніпеґу, Ман.**

**ВІТАЄМО "ЖІНОЧИЙ СВІТ"
З 10-ЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ
та бажаємо**
Радісних Свят
Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

ЦУ і членкам ОУК, КЕ УНО, ГУ УСГ, КУ МУН і членам БО та всім українцям доброї волі.

Відділ ОУК, Вінніпеґ, Ман.

ІВАН М. ГАВРИЛЮК, посол з Північного Вінніпеґу до Манітобської Леґіслятури
б а ж а є
Українським Товариствам і всім приятелям та прихильникам
*Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ШАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ*

---

*ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ШАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ*
б а ж а є
Dr. J. S. LANOWAY
CHIROPRACTOR
831 Sargent Ave. Tel. SP 4-6485
WINNIPEG, MAN.

**НАДЗІРНА РАДА Й УПРАВА
Кооператива "З О Р Я" у Вінніпеґу
(при вул. Кінг ч. 441 — в будинку "Супіріор Соседж")**
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
б а ж а ю т ь
всім Членам, Покупцям і Симпатикам кооперативи всього найкращого і вітають їх староукраїнським привітом:
Х р и с т о с Р а ж д а є т ь с я !

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
N. STRASHOK & CO.
ACCOUNTANTS AND AUDITORS
INCOME TAX SERVICE**
Room 4-246, Toronto Street
(just north of Portage)
Phone SUnset 3-1424 Winnipeg 10, Man.

Веселих Свят
і багато щастя
з Новим Роком
б а ж а є
**Д-р В. Ф. БАЧИНСЬКИЙ
BROADWAY MEDICAL BUILDING**
263 Broadway Office Phone WH 3-5474
WINNIPEG, MAN.

**Вітаю "ЖІНОЧИЙ СВІТ" з 10-ЛІТТЯМ
та бажаю**
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
всім своїм клієнтам
MARY A. WAWRYKOW
BARRISTER and SOLICITOR
N O T A R Y P U B L I C
477 Lansdowne Ave. Tel. JU 6-7693
JU 9-3209
WINNIPEG, MAN.

Сердечно вітаємо Центральну Управу і членок ОУК
З 10-ЛІТТЯМ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"
та бажаємо

Радісних Свят
Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

нашим Центральним Установам, членам і членкам БО та всьому українському народові, розсіяному по всьому світі.

За Філію УНО в Ст. Боніфас, Ман.:
Іван Каптій, голова **Борис Гнатієвич**, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажаємо
Центральній Управі і членкам ОУК, КЕ УНО і членам БО та всім українцям, що їм дорога воля рідного краю.

А. Копиганська, голова *Й. Каптій,* секр.

З НАГОДИ **10-ліття** НАШОГО "ЖІНОЧОГО СВІТУ",
який гідно репрезентує Організацію Українок Канади серед широких кругів українського жіноцтва в Канаді й поза Канадою, засилаємо гарячі побажання дальшого розвитку на славу українського жіноцтва й добро українського народу.

Христос Раждається!

А. КОПИЧАНСЬКА	О. ЮЗВИШИН	А. ЕНДРУС	М. КЛИМКІВ
Й. КАПТІЙ	С. САВЧУК	Р. МУРІЙ	Л. КАПТІЙ
К. ХАМ	С. ВЕЛЬ	А. ГОЛОВАТА	О. СТЕБНИЦЬКА
А. СТЕФАНИШИН	А. КЛИМКІВ	А. ВЕЛЬ	С. БУБНЮК

Членки Відділу ОУК у Ст. Бонифас, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і Щасливого НОВОГО РОКУ
бажають
УСІМ СВОЇМ ПОКУПЦЯМ ВІД

M. & S. Meat Market

444 KING ST. PHONE: JU 2-4943
WINNIPEG, MAN.

Марія і Степан Янківські,
власники

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають родині і всім українцям розсіяним по світі

Євген і Віра Довгань
Монтреал, Кв.

РАДІСНОГО ПРАЗНИКА
Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
бажає
ВШ. ЧИТАЧКАМ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"
УКРАЇНСЬКИЙ МАГАЗИН МЕБЛІВ І ХАТНЬОГО УСТАТКУВАННЯ

Orion Furnishing Co. Reg'd.

О. К. Винницький і П. Ісаюк
3575 JEAN TALON E. TEL. RA 2-6279
MONTREAL, QUE.

Членки Відділу ОУК міста Монтреалу вітають "ЖІНОЧИЙ СВІТ" з десятиліттям і бажають

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

ЦУ І ЧЛЕНКАМ ОУК, ПРОВОДАМ І ЧЛЕНАМ БО, РЕДАКЦІЇ "Ж. С." ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, РОЗСІЯНИМ ЛИХОЮ ДОЛЕЮ ПО ВСЬОМУ СВІТІ.

А. БІЛИК	В. ДОВГАНЬ	П. ЛЕБЕДЬ
Е. ЮСЬКІВ	П. КАЗАНІВСЬКА	М. ЮРЧИШИН
М. ЧАЙКІВСЬКА	О. КАЛЬБА	С. ДЕЙНЕКА
М. ДЕЙНЕКА	О. СТОРОЖУК	М. СТЕЧИШИН
Л. ГРИНЕВИЧ	П. ПЕРЕВЕРНИЦЬКА	М. ДАВИДОВИЧ
П. ХИМІЙ	П. БАНІТ	Р. ПАВЛІВСЬКА
А. БІЛОУС	І. ҐЕНГАЛО	М. Г. ЧАБАН
П. ПАВЛЮК	М. СТЕЧИШИН	З. МАЦЕЛЮХ
М. ІВАСЕЧКО	Н. КОБИЛЯНСЬКА	М. С. ЧАБАН

ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

М. Бек, Дітройт, Міш. (з нагоди 10-ліття "Ж. С.")	$25.00
Відділ ОУК, Содбури, Онт. (з нагоди 10-ліття "Ж. С.")	10.00
С. Савчук, Торонто, Онт. (з нагоди 10-ліття "Ж. С.")	10.00
Філія УНО, Ошава, Онт. (з нагоди 10-ліття "Ж. С.")	10.00
О. Заяцева, Торонто, Онт. (з нагоди 10-ліття "Ж. С.")	10.00
В. Вергун-Модрицька, Скрентон, Па. (з нагоди 10-ліття "Ж. С.")	5.00
А. Крамар, Едмонтон, Алта.	1.50
С. Данко, Ню Гейвен, Конн.	1.00
К. Попович, Клівленд, Огайо	1.00

Всім жертводавцям сердечна подяка за допомогу.

Адміністрація "Жіночого Світу"

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В посмертній згадці про бл. п. Софію Петрашек з Монтреалу повинно було бути подано, що вона призначила на церкву **$100.00**, а не $1,000.00, як було надруковано. Допис написала **Юлія** Батюк, а не Е. Батюк.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Ірини і Степана Никільчуків з Содбури, Онт. складаю $5.00 на "Жіночий Світ" і $5.00 на видання книжки про учительок.

Олена Весоловська,
Монтреал, Кв.